

Kupimico Šentjur

Šentjurske

NOVICE

Šentjur

do 0

ŠENTJURSKE

1997

352(497.4 Šentjur)

0093032, 11

COBISS

25. november 1997

letnik: IV

št.: 11

cena: 150 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

**OBČINSKI SVET: CENE V VRTCIH ŠE PO STAREM
BODO ŠVEDI REŠILI ŠTORE?**

**SLABOKRVNA PREDSEDNIŠKA VOLILNA KAMPANJA
ZA SLIVNIŠKO CESTO LE OPTIMISTIČNE BESEDE
ŽIVAHNI MARTINOVI DNEVI '97**

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

Ljubljanska 26, Šentjur
tel.: 741-151, 743-151

ELBA - trgovina Ljubljanska 26, ☎ 743 151

**TOPLOTNA
ČRPALKA 200 L**

169.900

**RADIATORJI
KORADO**

12.492

**VODNIK
PP/R 3x1,5**

49.90

plinske peči
—
oljne peči
—
termostati
—
gorilci
—
oljne cisterne
—
bojlerji
—
elektro kablo
—
varovalke
—
cevi-črne-bakrene

— montaža oljnih,
plinskih napeljav
— montaža
elektroinstalacij
— **NAJEM PLINSKIH
CISTERN za samo
1.000,00 SIT
mesečno**

ELBA - trgovina Dušana Kvedra 34, ☎ 740 151

AKUMULATORJI

OD 5.400

TELEFONI

OD 5.499

FOTOAPARATI

KODAK

6.200

— gotovinski popusti
— plačilo na kartice
— odmik plačila
— montaža napeljav na
ekološki kredit

— akustika
— vse za telefonijo
— modelarstvo
— video rekorderji
— TV aparati
— TV igrice
— antene

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŠKA

(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET I. KLAS

CEMENT, APNO, MIVKO

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN

TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,

BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,

DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije **NOVOTERM IN TERVOL...**

POSEBNE UGODNOSTI:

izredno nizke cene
in za večje nakupe

BREZPLAČNA dostava na dom

PONUDBA MESECA:

LAMELNI PARKET - HRAST L. IN LL. KLASA

Od 1.690,00 SIT do 2.190,00 SIT/m²

063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 8³⁰ - 16⁰⁰, OB SOBOTAH: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

**PROTECT
SERVIS**

Leona Dobrotiška 27, 3230 ŠENTJUR

GAMIX

GUME

Gaberšek Milan, Šentjur (063) 743 416, Šmarje (063) 821 918

• VULKANIZERSTVO • AVTOPRALNICA • AVTOOPTIKA • OBNOVA GUM • BISTRO •

NE ČAKAJTE NA PRVI SNEG!

ESKIMO

MP 56

SP WINTER SPORT

TRAKTORSKE
GUME

X M+S ALPIN

X M+S 130

X M+S 330

OBNOVLJENE **GAMIX** M+S GUME

MG M+S 200

MG M+S 45

MG M+S 130

ORIGINALNA
JEKLENA IN ALU
PLATIŠČA.

URADNI ZASTOPNIK ZA
MICHELIN
ZAUPAJMO Y LAMELAM

Pripravite se na sneg in za zimo z
gumami PROTECT SERVISA, ki vam jih
BREZPLAČNO ZMONTIRAJO!

**MOŽNOST PLAČILA
NA VEČ ČEKOV!**

Pravna država - umiranje na obroke?

Razprav na to temo ni nikdar konca. Kaj je pravna država, ali jo imamo ali je nimamo? Je naša komunistična oblast bila pravna? Je to ta, ki ji pravimo, da je demokratična? Je pravna država to, kar se nam zgodi na občini, ko nas nadere nejevoljna uradnica, ali nam pred nosom smukne v zdravniško ordinacijo osebek, ki ni niti trenutka grel stola v čakalnici? Pa neplačevanje računov, prehitevanje po desni ali motenje naše posesti? In tako naprej v nedogled. Vsak dan in vsak trenutek imamo na jeziku pravno državo. Nanjo prisegamo pri bogu, ko nam je prav in jo z lahkoto zatajimo, ko nam poskuša omejiti naše interese.

Ve se, kdo je zadolžen za pravno državo in kdo je kriv, če ji verjamemo in zaupamo le toliko kot ji. Oblast seveda! Prejšnja, sedanja in prihodnja. Težava je v tem, da smo v določeni meri oblast mi vsi, vsak s svojo kulturo, s svojim pojmovanjem in uresničevanjem "svoje" pravne države in s svojo osebno ležernostjo v odnosu do tega nenadomestljivega civilizacijskega dosežka.

Pa kljub temu ni dvoma, da so v tej odgovorni enakosti nekateri bolj enaki od drugih, bolj zaslužni in bolj krivi.

V šentjurski zgodbi umiranja pravne države na obroke, ki jo nameravam povzeti, bodo vsi akteriji zaenkrat brez imen in brez naslovov, ker zadeva še ni končana. Poimenoval jih bom z zgornjim sosedom, spodnjim sosedom, občino in sodnijo.

Davnega leta 1985 je spodnji sosed sklenil zgraditi domek svoji mladi družini z dograditvijo prizidka k rojstni hiši. Menda se je kar mudilo in ni imel potrpljenja počakati niti na soglasje zgornjega sosesa niti na gradbeno dovoljenje. Neko julijsko soboto so zaropotali stroji in v nekaj urah je nastala zajetna gradbena jama. Še isto noč je zgornjega sosesa prebudil potres: v sosedovo gradbeno jama je s truščem zgrmelo kakšnih deset kubikov nasipa in nekaj kvadratnih metrov njegovega pred petnajstimi leti zgrajenega dvorišča. Občinski uradniki in njihov geolog so pri priči ugotovili, da je zadeva nevarna, takoj legalizirali gradnjo spodnjemu sosesu, z dobrim (menda!) namenom, da s postavitvijo močnega betonskega zidu preprečijo nadaljnje posedanje in še večjo škodo. Rečeno, storjeno in lepo in prav! Le za okrog 8 metrov dolgo in 1 meter globoko udrtino na dvorišču zgornjega sosesa se naslednje dneve, tedne in mesece prav nihče več ni zmenil. Občina se ni čutila krive, ker je jama bila izkopana

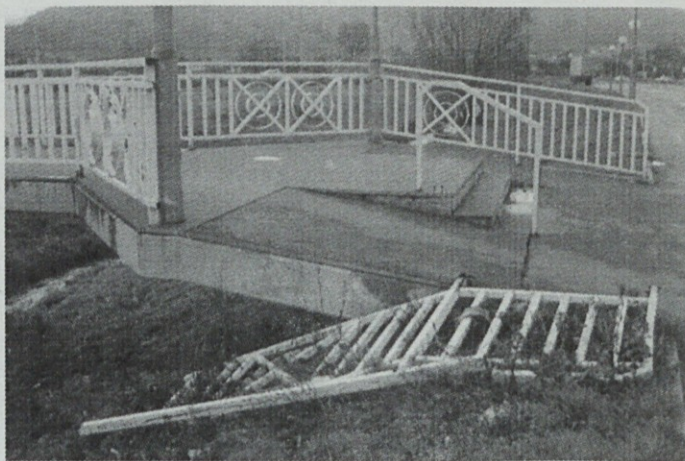
brez njenega blagoslova, spodnji sosed pa tudi ne, ker je menil, da se je nasip, ki je sicer 15 let služil zgornjemu sosesu, zrušil v njegovo gradbeno jama, ni bil zgrajen strokovno. Nadaljevanje je bilo običajno za pravo: sodnija, en advokat, drugi advokat, prva, druga, tretja obravnava, en izvedenec, drugi izvedenec, tretji izvedenec, ogledi na licu mesta in tako naprej. Prekipelo je zgornjemu sosesu, zavihal je rokave, odkopal uničen asfalt in zasipal luknjo. Račun je izstavil spodnjemu sosesu. Spodnji sosed je iz podobnega razloga postavil za hišo, v kateri je stanoval že vrsto let, oporni zid. Račun je izstavil zgornjemu sosesu. Plačala sta seveda vsak le svojo ceho. In se več ali manj vdala v usodo.

In pravna država?

Ima kaj skupnega s šentjursko sodnijo, ki že deseto leto neuspešno išče vnebopijočo vzročno zvezo med izkopano jama in sesutim dvoriščem? Ali z mlado sodnico, menda že tretjo v tem postopku, ki je na zadnji obravnavi s salomonskim namigom, da bo najpametneje, da se več kot desetletje sprta sosesa spoprijaznita vsak s svojimi stroški in si padeta v objem. Tako je verjetno prej smelo zabila še en žebelj v krsto pravne države, kot da bi zanjo nekaj storila?

Šerifi so naša alternativa?

F.K.

Vandali so med nami (foto Langus)

Naslednja številka

**Šentjurskih novic izide v
torek, 23. decembra 1997**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur. Telefon: 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277.

Podražitev v vrtcu še ne bo

Tudi nadaljevanje 24. seje občinskega sveta Šentjur je bilo podobno burno in dolgo kot prvi del.

Ustanovljen je stanovanjski sklad občine Šentjur

Najprej je bil na dnevnem redu osnutek odloka o ustanovitvi stanovanjskega sklada občine Šentjur. Namen sklada, pridobiti iz ustreznega državnega sklada ugodna sredstva za izgradnjo neprofitnih stanovanj in vodenje stanovanjske politike v občini, nista bila sporna. Nekoliko se je zapletlo pri upravnem odboru, ker je v 9. členu zapisano, da Občinski svet imenuje upravni odbor na predlog župana in sicer iz vrst strokovnjakov, predstavnikov KS in enega predstavnika sveta za varstvo pravic najemnikov. Vprašanje je, kdo so to "strokovnjaki", kako pri tem vključiti KS in dobiti predstavnika neobstoječega sveta za varstvo najemnikov, ne da bi iz upravnega odbora nastalo neuporabno sračje gnezdo (Kovač, Gorečan).

Ravnanje s komunalnimi odpadki

Osnutek odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki bolj uzakonja obstoječe stanje kot uvaja spremembe na to pomembno področje. Naveza s celjskim podjetjem Javne naprave, ki je tudi do sedaj opravljalo to službo, ostaja naša izključna dolgoročna usmeritev, odvoz odpadkov pa naj bi se razširil na večji del občine. V nekaterih krajih, zlasti tistih, ki so težje dostopni s kamioni, naj bi prešli na izgradnjo zbirnih mest, kjer bi se odpadki odlagali v tipizirane plastične vreče in odvažali enkrat tedensko. Kovač (SDS) je vztrajal, da v odloku manjka bistveni del, to je mreža odvoza smeti, ki bi dokončno uzakonila odstranjevanje odpadkov in prisilila naše občane, da se bodo dejansko začeli obnašati ekološko tudi v dejanjih in ne le v besedah. Da bo način dela z vrečami vprašljiv, (vreče bo treba "kupiti" za določeno ceno, ki bo vključevala stroške odvoza), ker se bodo le te trgale, na zbirališčih pa se bo kopičila vsemogoča ropotija, ki jo smetiščarji ne bodo dolžni odvažati, sta poudarila tudi Maruša (SKD) in Cvikel (SLS). Kljub resnim pomislekom, da odlok brez točno nevedene mreže najmanjšega obsega odvoza odpadkov ne pomeni resnega pristopa k reševanju tega perečega problema, sta predlagateljica

odloka gospa Ratajeva in podžupan Pungartnik vztrajala, da je takšen odlok za naše potrebe čisto dovolj in da je treba širjenje odvoza smeti uvajati "mehko". Ker je obstoječe stanje, kljub množici divjih odlagališč po vsej občini, nad katerimi se vsi z užitkom zgražamo, mnogim svetnikom manj zoprno kot plačevanje solidno organiziranega odvoza smeti, je bil osnutek odloka sprejet kar brez mreže odvoza smeti. Do naslednje seje, ko bo občinski svet sprejemal predlog tega odloka, bo potrebno prepričati večino svetnikov za podporo odločnejši "smetiščarski" politiki. O tem, da je odstranjevanje odpadkov dolgoročno pomembna strateška dejavnost in da nas bodo Celjani z njo lahko po mili volji izsiljevali, treutno na občini še ne razmišljajo.

Odlok o komunalnem nadzoru na območju občine Šentjur bi lahko pomembno prispeval k urejanju naših skupnih problemov. Do sedaj se je namreč dogajalo, da je občinski svet sprejemal razne odloke takorekoč v prazno, saj nismo imeli institucije, ki bi bedela nad njihovim izvajanjem. Komunalni inšpektor bo sedaj dobil vrsto pristojnosti na področjih kot so javni red in mir, varstvo okolja, urejenost naselij, odvažanje odpadkov in drugo. Tudi kaznoval bo lahko kršitelje na licu mesta. Do tu je vse lepo in prav, če se ne bi v 14. členu prikradla v odlok določba, da naloge komunalnega inšpektorja do nadaljnjega opravlja delavec občinske uprave, kar prav lahko pomeni, da smo na občinskem svetu sprejeli spet enega izmed "praznih" odlokov.

Zaščita vrtine v Hrastju

Odlok o zaščiti vodnega vira Hrastje, ki z uvajanjem varstvenih pasov okrog črpališča v Hrastju bistveno posega v okoliško gospodarstvo (praktično gre predvsem za omejitve v živinoreji in kmetijstvu, za urejanje kanalizacije, gnojišč, uporabo gnojil, izgradnjo vodnjakov, odpiranje kamnolomov celo v širšem varstvenem pasu, prepoved določenih dejavnosti...) in predpisuje tudi precejšnje kazni, slivniških svetnikov ni spodbudil k razpravi. Enako ne tudi mnenje, ki se je pojavilo, da je najožji varstveni pas (kvadrat s stranicami 10m okrog črpališča) prilagojen Jimyjevu

kamnolomu. Kot kaže, so zahtevnost, finančna teža posledic in restriktivnost odloka občinskim svetnikom povsem zaprli usta in so ga sprejeli brez resnejših pomislekov. Domnevam, da zaradi zahtevnosti in finančnih obremenitev večina zahtev iz odloka ne bo nikoli uresničena.

Podražitve vrtcev ne bo

Podražitev cen otroškega varstva, ki jo VVZ zahteva že od začetka poletja in je delno bila že uveljavljena, je povzročila kar precej razprav. Vodja oddelka za družbene službe g. Peperko je v uvodu poudaril, da so skupno z VVZ predihali že vse variante, opravili zahtevano racionalizacijo poslovanja, kljub temu pa se nekaterim podražitvam ni mogoče izogniti. Izgube sicer ni več kot dobrih 900 000 SIT mesečno, kakor so izračunali junija, a je je še vedno preveč, da bi jo vrtec zmozel. Predlagal je, da OS potrdi sedanjo ceno 36 800 SIT za otroka v odelku 3 - 7 let, kar naj bi zadostovalo za vse vrtece, razen za Blagovno in Loko, kjer naj bi mesečno izgubo v višini okrog 350 000 SIT pokrival v celoti občinski proračun. Cena v jaslih naj se zviša na 48 500 SIT.

V dolgi razpravi je prišla do izraza pisana paleta različnih ugotovitev. Predsednik odbora za družbene dejavnosti g. Čokl (SKD) - Peperkotov predlog naj se sprejme. Županc (LDS) - nikjer ne vidim racionalizacije pri stroških. Vrtec naj ponudi različne programe za različne cene. Kalkulaciji ne verjame, ker je sam zlahka ugotovil, da podatek o materialnih stroških sploh ni pravilen. Erjavec (ZL) - zahteva pregled materialnih stroškov, izguba je posledica prepočasnega reagiranja občinskih uslužbencev (prepozno izdane odločbe). Gorečan (LDS) - rezerve so pri plačah in ne toliko pri materialnih stroških. Če je vrtec v izgubi, naj gredo na 80 odstotne plače. Maruša (SKD) - očitno občinski svetniki nimajo več otrok v vrtcih in se zato premalo zanimajo za cene varstva. Kovač (SDS) - nelogično je, da ima Šentjur, ki ima največ brezposelnih in za 16 % nižje povprečne plače kot Slovenija, najvišje cene varstva otrok v državi. Peperko in ravnateljica Ketiševa sploh nista iskala možnosti za pocenitev vrtca, temveč zahtevata le zvišanje že tako visokih cen.

Vprašljivo je, če je tako visoka raven otroškega vrstva, kot trdi ravnateljica Ketiševa, da jo imamo, v skladu z možnostmi občine in staršev. Leskovšek (SLS) - potrebno je razmisliti o drugačni organizaciji otroškega varstva, o privatizaciji in koncesioniranju te javne službe.

Besedo je dobila tudi ravnateljica Ketiševa, ki pa z obrazložitvijo dosedanjih racionalizacijskih okrepov (ukinitve dveh oddelkov, skrajšan čas varstva...) svetnikov ni uspela prepričati. Peperkotovega sklepa niso sprejeli, kar verjetno pomeni, da se bo vprašanje cen v vrtcih kmalu spet pojavilo na OS.

Drugačno usodo je doživel predlog staršev iz Hruševca, da stroške vrtca v Hruševcu za čas poletnih mesecev, ko je bil vrtec zaprt, nosi občina in ne starši. Svetniki so ta predlog zavrnili, a se bo tudi ta prav gotovo v nekoliko spremenjeni obliki spet vrnil na OS.

Zora Ketiševa še naprej ravnateljica VVZ

Zadeva z vrtcem pa še ni bila zaključena, saj je bilo na dnevnem redu tudi mnenje OS k ponovnemu imenovanju gospe Ketiševe za ravnateljico VVZ. Na predlog Kovača (SDS) je dobila spet besedo gospa Ketiševa, ki naj bi predstavila svojo vizijo

vođenja vrtca. Gospa ravnateljica je svojo priložnost dobro izkoristila in temperamentno ter z očitno prizadetostjo prepričala svetnike, da je vendarle še vedno najboljša rešitev za šentjursko otroško varstvo, pa čeprav se je vroče teme visokih cen povsem izognila. Od 20 svetnikov jih je 16 glasovalo zanj, 4 pa so se vzdržali.

Ljudska univerza rabi denar

Ravnatelj Ljudske univerze L. Mastnak je opozoril na velik pomen izobraževanja in tudi drugih dejavnosti (pihalni orkester, mažoretke...), ki jih izvaja LU, ki pa za svoje delo ne dobi ustrezne občinske podpore. Predložil je obširni program LU za leto 1997/98, ga ovrednotil s preko 11 milijoni SIT, in predlagal, da OS sprejme predloženi program in sofinancira dejavnost LU s 3,8 milijoni SIT. Poleg tega je predlagal, da občina pokrije del tiskarskih stroškov (500 000 SIT) za pravkar izdani Turistični vodnik.

Namere g. Mastnaka so podobno kot že nekajkrat doslej naletete na razmeroma negativne reakcije svetnikov. Cvikel (SLS) je menil, da gre spet za poskus "šlepanja" v proračun. Glede financiranja Turističnega vodnika pa je bi mnenja, da gre za nekorektno potezo LU, ki OS enostavno postavlja pred dokončno dejstvo. Erjavec

je predlagal, da LU predloži finančno konstrukcijo stroškov Turističnega vodnika, OS pa se bo potem odločil, v kolikšni meri bo pokrtil izgubo. Predsednik odbora za družbene dejavnosti g. Čokl pa je predlagal, da se program LU sprejme, OS pa po oceni in finančnem ovrednotenju posameznih programov, ki so splošno zanimivi, odloči o finančnem sodelovanju. Njegov predlog je OS tudi sprejel.

Strategija razvoja malega gospodarstva v občini Šentjur

Avtorji 13 listov teksta (Jasmina Mihelak, Oto Pungartnik in Roman Štravs) so svojo stvaritev poimenovali z dokaj ambicioznim in obetavnim naslovom. Kaj jih je pripeljalo do tega, da so se lotili še ene iz vrst podobnih študij, ki doslej še niso dale pravega rezultata, je težko reči. Verjetno gre bolj za modo (razvojna koalicija, gazele...) kot za resnični poskus napraviti v Šentjurju preboj iz relativnega podjetniškega mrtvila. Svetniki zaradi pozne ure o njej niso bili pripravljeni razpravljati, na hodniku pa se je slišalo, da gre verjetno zgolj za precej jalov poskus znanega Banovega Podjetniškega centra Celje, katerega podaljšana roka v Šentjurju je podžupan Pungartnik, da opraviči svoj obstoj. O njegovi strategiji bo OS verjetno (če sploh bo) razpravljala na prihodnji seji.

Bodo Švedi rešili Štore?

V začetku novembra je bil na pobudo šentjurskega župana Malovrha v Šentjurju sestanek vodstva švedskega železarskega koncerna Ineksa Power s predstavniki občin Štore, Šentjur in Šmarje. Povabljen je bil celjski župan Zimšek, ki pa v Šentjur ni prišel.

Kaj se je dogajalo ali zgodilo v Ipavčevi hiši, je povedal župan Malovrh.

"Kot je znano, je bivši Jeklovlek oziroma sedaj štorska enota Metala iz Raven že dalj čas v krizi in mu grozi stečaj. V Metalu je zaposlenih preko 400 šentjurskih občanov, zato nam seveda sploh ni vseeno, kaj se v Štorah dogaja. Težko bi rekel, če je res, da se ravenski železarski obrat skuša rešiti na račun Štor. Nekaj znamenj, da bi utegnili biti v ozadju tudi takšna politika SLS, bi se morda celo dalo naslutiti. Naj bo tako ali drugače, v našem interesu je, da Štore ostanejo, zato smo prosili vodstvo švedskega koncerna Ineksa Power, da nam predstavi svojo ponudbo. Moram reči, da so me gospodje iz Švedske prepričali, da je njihov interes za Štore osnovan na realnih predpostavkah. Ineksa Power, ki ima po vsej Evropi več kot deset velikih železarskih firm, se želi s štorsko usmeritvijo v profilno železo manjših dimenzij približati sredozemskim ladjedelnicam, katerih veliki dobavitelj je. Župani smo o dogovoru podpisali ustrezen dokument, ki smo ga poslali na Ministrstvo za gospodarstvo in na Slovenske železarne. Žal sem nekaj slišal, da v Ljubljani nad ponudbo Ineksa Power niso nabolj navdušeni. Nekateri ugrabijo, da morda zato, ker bi oživiljanje proizvodnje v Štorah lahko posredno ogrozilo protežirane Ravne."

F.K.

V E - športu še nič pretresljivega

Potem ko je "Romč" dokaj spektakularno kupil Elegantove nepremičnine, smo pričakovali tudi resnejše vsebinske posege v samo proizvodnjo. Kaže pa, da do njih ni in tudi ne bo prišlo. E - šport, katerega večinski lastnik je občina Šentjur, uspešno nadaljuje s svojo dodelavno proizvodnjo v glavnem za tuje partnerje v najetih prostorih, le da sedaj najemnino v višini 11 000 DEM mesečno plačuje novemu lastniku in ne več stečajnemu upravitelju. Po besedah direktorice gospe Uljarjevič, dela v E - športu 147 delavcev, od tega jih je 133 zaposlenih za nedoločen čas. Dobička sicer firma ne ustvarja, zagotavlja pa zaposlenim plače po kolektivni pogodbi. Gospa direktorica upa, da bo E - šport v kratkem dobil od Ministrstva za delo 13 milijonov SIT za ohranjanje delovnih mest. Ta vsota bi okvirno zadostovala za odkup strojev, kar bi E - športu prineslo tudi večjo poslovno stabilnost in jim tudi omogočilo načrtovanje lastnega proizvodnjega programa in lastnih kolekcij. Njihove kapacitete so trenutno sicer polno zasedene z dodelavnimi posli, ki pa jim seveda ne zagotavljajo akumulacije in razvoja.

F.K.

Naj živi naš lustrirani predsednik!

Datum izida te številke ŠN je izbran prav nesrečno: za prvi krog predsedniških volitev smo prepozni, za drugega, če se bo sploh zgodil, pa prezgodnji. Vse kaže, da pa menda ne bo nič hudega zato, kajti predvolilno dogajanje je letos dolgočasno, predsednik pa že vnaprej znan. Kljub temu, da Kučan iz enega do drugega sosočanja na televiziji vztrajno izgublja, mu bo na koncu še ostalo dovolj kredita. Pravzaprav z zanimanjem pričakujem le še podatek, ali bo Kučan, ki ima v Šentjurju sicer kronično slabo volilno enoto, tokrat tudi pri nas temeljito pometel s svojimi tekmeci in šentjurski črni odtonek na svojem zemljevidu prepleskal z rahlim roza nadihom. Tvegal bom oceno, da se bo to zgodilo - kljub lustraciji, pod katero Janša in Peterle pridno nalagata premog.

Nekaj besed o lustraciji. Brez dvoma je bil naš prejšnji režim totalitaran, v svojih začetkih odkrito zločinski, teptal je človekove pravice, zaničeval lastnino, zatiral drugače misleče in počenjal še vrsto drugih grdobij. Da je bil naš sedanjí predsednik dolga leta osrednji član te "zločinske tolpe" ni bilo nikoli sporno. Osebo ne dvomim, da je deklarativen prelom s takšno preteklostjo vprašanje družbene morale in je potreben. Pa vendar...

Pa vendar z "očiščenjem in pomlajenjem" (če si malo sposodim Cankarja) ne bo nič. Gre enostavno zato, da bi Slovenci zlahka pristali na očiščenje, če bi šlo zgolj za Ribičiča starejšega, Dolanca, Popita..., ali Šentjurčani podobno za prenekaterega domačega dobesedno krvavorokega povzpelnika z imenom in

primkom, do nedavna še našega uglednega občana in sosedu. Toda Kučan je nekaj drugega. Njega ne! Že dvakrat je na volitvah dokazal, da nam je zlezel pod kožo, da je naš in ne njihov. On lustracije pač ne potrebuje, ker milina njegovega obraza dokazuje, da je očitno čist kot solza. In če je čist on, so še manj umazani njegovi manj vplivni podaniki. Grdi komunisti so očitno bili neki drugi ljudje, ki jih zdaj ni več. Torej si Janša in Peterle z lustracijo lahko le do živca zbrusita zobe in to se jima bo očitno tudi zgodilo.

Na volitvah Kučan ne bo imel resne konkurence. Lahko se mu približa Podobnik. Kot manj všečen predstavnik tiste polovice volivcev, ki jim je Pucko otel oblast, lahko v drugem krogu pride na 40%. Toda on je tako podoben Kučanu, da je že kar hudo. Podobno je vljuden, prijazen, izmuzljiv in previden. Le lustrirati ga ne bi bilo treba. Zaradi te malenkosti pa nam res ne kaže zamenjevati predsednika! Čudno, da se že ni kdo spomnil in Kučana predlagal za dosmrtnega predsednika. Z odpovedjo predsedniških volitev bi prihranili neverjetne denarje. Morda bi se z njimi celo izvlekli iz težav in hip hop dohiteli Evropo.

Ti zadnji stavki so seveda le plod onemogle resignacije, ker pač ni nikogar na sceni, ki bi bil tudi moj kandidat. Janša se je skril za Amerikanca Bernika tako nespretno, da mu ni več verjeti. Četudi ne bi imel nobenih realnih šans za zmago, bi se moral postaviti pred Kučana in potegniti revolver. Pa tega ni storil. Bogue, če je že slišal za tisti pogovor o zamujeni urci?!

Kaj drugega mi še ostane, kot da nazdravim novo - staremu (ne) lustriranemu predsedniku!

Franč Kovač

Kdo vodi volitve?

Odgovor je znan: država, v njenem imenu pa povsem samostojno volilna komisija 1. okraja (občina Šentjur) 5. volilne enote. Še bolj natančen odgovor je: Terezija Zapušek kot predsednica komisije, Pavla Žmahar kot namestnica, člani komisije in njihovi namestniki pa so Stane Zatler, Anton Krebs, Janez Škoberne, Majda Kop, Irena Erjavec in Martina Ljubej. Tajnik komisije je Marjan Božič.

Ta uvod je bil potreben, preden pridem sploh do jedra zadeve. Šentjurske novice je namreč poklical g. M.K. (ki ne želi biti imenovan), ki je trdil, da je šentjurska volilna komisija še vsa iz starih komunističnih časov, v njej pa naj bi bil

celo en bivši udbovec. Mnenja je, da ni pričakovati bistvenih sprememb, dokler bodo tako ključne položaje držale v svojih rokah stare strukture.

Je v njegovih sumih vsaj kanček resnice?

Ker je skoraj nemogoče naravnost vprašati na primer predsednico Okrajnega sodišča v Šentjurju gospo Zapuškovo, če je slučajno ona stara struktura ali celo sodelavka udbe, sem lahko le ugibal, kdo je kdo. Ni mi bilo težko ugotoviti, da je vodstvo naše volilne komisije res še iz jugoslovanskih časov, člani in namestniki pa večinoma tudi. Kaj več pa ne. Janez Škoberne in morda delno Martina Ljubej se lahko pohvalita, da sta zrasla v demokraciji, g. Krebsa pa ne poznam.

Ne bom podvomil v korektnost dosedanjega dela komisije, spomnil pa sem se na lanski dialog med predsednico komisije gospo Zapuškovo in občinskim odborom SDS. V SDS smo namreč predlagali v skladu s pristojnostmi strank, da se v okrajno volilno komisijo vključi tudi predstavnik SDS, nekaj naših članov pa tudi v komisije po voliščih. Iz te moke ni bilo kruha. Državni volilni komisiji, ki je pristojna za imenovanje okrajnih komisij, je bila stara sestava komisije očitno bolj všeč in je SDS še naprej edina stranka, ki nima svojega predstavnika v njej, gospa Zapuškova pa tudi ni bila pripravljena posegati v sestavo starih volilnih komisij po posameznih voliščih.

F.K.

Predsedniških kandidatov ni bilo k nam

Začetek je sicer izgledal obetaven, a se kasneje ni zgodilo nič. Še najbližje nam je prišel dr. Bernik, na grobišče v Teharjih.

Na dan vernih duš je bila maša pod pregrado deponije v Bukovem žlaku, približno nad posmrtnimi ostanki po vojni pobitih domobrancev, ki so verjetno za vedno pokriti z deset metrov debelo plastjo odpadkov. Maše se je udeležil tudi predsedniški kandidat SKD in SDS, ki je prišel v spremstvu predsednikov strank Peterleta in Janše ter drugih njunih dvornih podanikov. Bogoslužje, ki ga je vodil teharski župnik, sicer ni prav očitno merilo na povojno teharsko morijo, kulturni program mladih

teharskih pevcev in recitatorjev pa je le nakazal (mislim, da premalo učinkovito), da je bilo tudi Teharje prizorišče ene navečjih morij v slovenski zgodovini. Okrog 10 000 zločinsko pobitih slovenskih fantov in mož, ki so vojno končali v domobranskih vrstah, je verjetno večji krvni davek, kot ga je kdajkoli slovenskemu narodu prizadejal tujčev meč. Na teharske dogodke prepesnjena "Mati piše pismo belo, sin si živ, da pišeš nič..." je bila še najbolj presunljiv opomin in spomin na nedoumljivo preteklost.

Četudi predsednik celjskega občinskega sveta g. Oset ne bi dal na koncu besede tudi predsedniškemu kandidatu dr. Berniku, bi bilo vsem jasno, da je njegova prisotnost pri zadušnici izrazito politična in predvolilno naravnana.

Govor dr. Bernika je bil kratek in spoštljiv. Poudaril je, da se zavzema za takšno Slovenijo, ki bo prijazna domovina do vseh svojih sinov. V nekaj minutah je bil politični del teharske svečanosti zaključen in po moji oceni ni imel posebnega propagandnega učinka na potencialne volivce. Že kratek pogled na zbrano skupino - v večini so bili moški, kar je sicer za verske obrede nenavadno - je pokazal, da so se na teharskem grobišču zbrali strankarsko opredeljeni in "službeno" že prepričani Bernikovi volivci. Radia in televizije, ki bi Bernikovemu nastopu lahko dala težo, pa sploh ni bilo na spregled.

Temu prvemu predsedniškemu predvolilnemu nastopu je prisostvovala le peščica Šentjurčanov. Videl sem župana Malovrha, g. Zabukovška z ženo ter g. Šeta iz Hruševca. Očitno dr. Bernik na Teharju ni pridobil ravno zavidljivo število pristašev.

Socialdemokrati kritični in razdvojeni

Na zadnji seji predsedstva Občinskega odbora SDS Šentjur, ki je po daljšem času spet bila skoraj polnoštevilno obiskana, sta prišli spet do izraza tako razdvojenost vodstva kot tudi njihovo nezadovoljstvo. Menili so, da je njihov vpliv na dogajanja v občini preneznaten, prav nič pa tudi niso bili navdušeni nad odločitvijo ljubljanskega vodstva, ki se je odločilo za ponesrečeno kandidiranje dr. Bernika. Bolj všeč bi jim bil neodvisni Cerar. Kot ocvirk k njihovem nezadovoljstvu se je pojavilo še "izginotje" ing. Bogolina iz Loke iz seznama članstva. Sumijo, da ga je ljubljansko vodstvo enostavno izbrisalo iz seznama, ker jih je kritiziral. Še bolj utrujajoča je za šentjurske socialdemokrate razdvojenost med tako imenovano Pungartnikovo in Kovačevo strujo. Bivši predsednik in podžupan Pungartnik in v predsedstvu OO SDS še vedno dovolj številni krog njegovih prijateljev očitno še vedno nista prebolela predlanskega volilnega poraza. Od seje do seje se vleče med obema stranema neustvarjalno "žaganje". Tako so se šentjurski

socialdemokrati sicer odločili, da bodo na naslednje županske volitve zagotovo šli s svojim kandidatom, ne vejo pa še, ali naj pošljejo v ogenj Pungartnika ali Kovača. Na tej seji so sklenili, da bodo s telefonsko anketo poskušali zvedeti, kaj o teh dveh kandidatih mislijo volivci in se bodo šele potem odločili, kako naprej.

Največ časa so namenili razpravi o dokumentu, ki nosi obetaven naslov "Strategija razvoja malega gospodarstva v občini Šentjur". Bili so precej kritični in so ugotovili, da gre spet za več ali manj "papiRNato zadevo", ki je brez prave teže. Nekateri zbrani podatki so res zanimivi in bi utegnili biti tudi koristni, toda pripravljenci tega dokumenta jih niso niti poskušali strniti v koristno sintezo in so ostali na ravni leporečja. Socialdemokrati so prepričani, da tako imenovana občinska razvojna koalicija, ki naj bi jo sestavljali Občina, UE, Obrtna zbornica, Zavod za zaposlovanje in še kdo, pač ni tisti subjekt, ki bi lahko odločilno vplival na razvoj malega gospodarstva. Več koristi se nadejajo od smotrnega gospodarjenja s

proračunskimi sredstvi, večjega vlaganja v infrastrukturo in kreditiranje, regresiranja nakupa prostora v obrtni coni in podobno. Predlagali so tudi, da naj se socialdemokratski svetniki zavzamejo za racionalnejšo organizacijo družbenih služb, tudi z uvajanjem zasebnega dela v to sfero. Poudarili so, da ne vidijo nobenega razloga, da so na primer naši vrtci med najdražjimi v državi in vsako leto vse večji porabnik občinskega proračunskega denarja, hkrati pa je vsak četrti prebivalec v občini brezposeln. Razpravo so sklenili z ostro kritiko občinske uprave, češ, da je organizirana mlahavo in potratno ter ne sledi trendom razvoja.

Ker je pod "Strategijo..." podpisan tudi podžupan Pungartnik, ki je član SDS, hkrati pa je tudi kot profesionalni podžupan dejansko odgovoren za funkcioniranje občinske uprave, bo zanimivo videti, ali ta posredni napad nanj pomeni tudi njegov predčasni odhod s podžupanske funkcije.

F. Pešec

Mati božja iz Fatime na Šentjurskem

Na poti okrog sveta je kip Fatimske matere božje prišel tudi k nam. V Šentvidu so ga prevzeli Ponkovljani in ga z lepo okrašenim kombijem Franca Štora prepeljali do farne cerkve na Ponikvi. Lepo opravljena ekipa ponkovških ministrantov je ponesla dober meter visok kip skozi špalir vernikov, ki so Lurško mater božjo pričakali s prižganimi svečami v rokah. Prizor, ki se je zgodil v prvem mraku - veličastna bela sihueta Marije, ki se je pomikala skozi mrak in sij sveč mimo zamaknjenih pogledov vernikov - je bil prav

čudovit in vsa slovesnost tako ganljiva, da se je v prenekaterem očesu zalesketala tudi solza.

Nadaljevanje njene poti je bilo nekoliko bolj prozaično; Mater božjo so prevzeli šentjurski gasilci in jo s službenim vozilom odpeljali proti Šentjurju. V zatemnjenem Zgornjem trgu, ki je bil kot svečana kulisa, jih je pričakala množica vernikov s prižganimi svečami v rokah in je pospremila Marijo v cerkev. Pobožnosti ob prepevanju Marijinih pesmi so trajale do polnoči.

Naslednji dan je Marija nadaljevala svojo pot po vseh šentjurskih farah.

F.K.

Studenti za vzor

Da ne bodo na mladino leteli le očitki o brezbriznosti, nemorali, mamilih itd., naj zapišemo o njej tudi nekaj lepega. Miško, hišnik v kulturnem domu, je povedal, da tako vzorno urejenega kulturnega doma, kot so ga za seboj po kostanjevem žuru pustili študentje, še ni videl!

Državni sekretar Pregelj - le besede optimizma za slivniško cesto

Vztrajno dopisovanje med občani KS Slivnice, podpisniki zahteve za takojšnjo sanacijo posameznih cestnih odsekov na relaciji Šentjur - Lesično, in državnim sekretarjem na Ministrstvu za promet in zveze g. Žarkom Pregljem, se bližajo koncu. Predsednika KS Slivnica Zoran Leskovšek, KS Prevorje Mirko Pajek in Jožef Artnak kot predstavnik ogorčenih krajanov so svoje zahteve pripeljali do konca. Ker se je Pregelj doslej le spretno branil z lepimi besedami in ponujal tisto, kar piše v proračunu, revolucionarni Slivničani pa hočejo nadvoz čez železnico pri Zikošku, pločnik skozi Novo vas, obnovljen asfalt od Črnoalice do Slivnice in pa seveda asfaltno povezavo čez Prevorje do Lesičnega v konkretni in otipljivi obliki, so šli korak naprej. Zagrožene zapore "svoje" regionalke sicer zaenkrat niso pripravili, so se pa odločili za protestni shod. Za svojo prireditve so si izbrali datum predsedniških volitev, pač v upanju, da jih bodo poleg medijev morda opazil tudi kateri od predsedniških kandidatov, kar pa se ni zgodilo. Uspelo pa jim je v Slivnico pripeljati državnega sekretarja za ceste Žarka Preglja.

Z njim so se sestali v četrtek, 20. novembra v gasilskem domu. Uvodoma so mu v dobri uri temeljito predstavili in utemeljili svoje zahteve, bili sicer vljudni, toda niso mu pozabili tudi zagroziti (Artnak, Leskovšek), da lahko gnev občanov postane neobvladljiv. V dolgem odgovoru jim je državni sekretar spretno predstavil vse težave slovenske cestarije, jim povedal, da je podobnih regionalnih makadamskih cest, ki so prometno bolj obremenjene, v Sloveniji še okrog 700 km itd. Pokazal je sicer obilo razumevanja, obljubil pa pravzaprav ni ničesar. Rekonstrukcija ceste čez Prevorje teče in v naslednjem letu bo nadaljni kilometer pod asfaltom, nadvoz pri Zikošku naj bi se pričel graditi v dveh ali treh letih, odsek ceste od Črnoalice do Gorice pa je tako uničen, da pride v poštev le temeljita rekonstrukcija, ki pa tudi ne bo možna prej kot v nekaj letih. Nazadnje se je razprava ustavila ob "malo boljšem krpanju" tega odseka. A tudi tu si Slivničani niso uspeli izboriti kaj več kot besede naklonjenosti, kljub vztrajanju Cerkvénika, Artnaka in Leskovška, da naj jim da sekretar določena zagotovila, s katerim bodo lahko stopili v nedeljo pred razjarjene sokrajane. O tem "malo boljsem

krpanju", na vrsto bi morda lahko prišlo v naslednjem letu, naj bi se dogovorili Cestno podjetje Celje in Državna direkcija za ceste neposredno v okviru njihovih pristojnosti. Tej rešitvi, ki je bila nazadnje edini otipljivi dosežek tega večera, sta se predstavnika CPC Orešnik in Globačnik le vljudno in prizanesljivo nasmehnila, saj doslej vsi podobni poskusi niso bili uspešni.

Župan Malovrh je o slivniški akciji povedal: "Seveda bom vesel, če bodo uspeli, menim pa, da obeti niso najboljše. Zdaj so na vrsti avtoceste, pri državnih cestah, pravijo, da naj bi država v naslednjih letih še varčevala. Domnevam, da bo slej ko prej morala najti odgovore na podobne zahteve kot je slivniška, kajti sicer bo kmalu v nenehni vojni z vsemi kraji v državi. Za to cesto sem doslej vsako leto vlagal amndmaje k državnemu proračunu, pa nisem uspel."

O dogajanju na protestnem shodu bomo poročali v naslednji številki ŠN.

F.K.

KS Šentjur - nismo odlagališče za odpadke!

Tako mi je kategorično zatrdil tajnik te krajevne skupnosti g. Bebar, hkrati pa pokazal številke, ki govorijo o tem, da okoliške krajevne skupnosti mislijo nasprotno. Pri kontejnerjih pri Emu, okrog njih je običajno prava "svinjarija", se namreč očitno zbirajo kosovni odpadki z vse občine, ki jih KS mesto več ne uspe sproti odvažati. Do 31. oktobra letos so izven spomladanske očiščevalne akcije Šentjurčani naročili in plačali 164 odvozov kontejnerjev (vsak odvoz stane okrog 22 000 SIT), vse druge KS skupaj pa le 51 odvozov. Od tega KS Slivnica 16 kontejnerjev, Dobje 13, Prevorje 15, Šentjur okolica 6 in Ponikva 1 kontejner. Dramlje, Loka, Kalobje, Planina in Blagovna pa so svoje odpadke deponirali verjetno kar v svoje gozdove, ali pa so jih pustili na mestnem zbirališču pri Emu. Po besedah g. Bebra tudi lansko leto ni bilo nič drugače. Za odvoz kosovnih odpadkov dobi KS Šentjur mesto iz proračuna na prebivalca enako vsoto kot vse druge KS, za odvoze pa porabi kar trikrat več denarja kot vse druge KS skupaj. Skratka, g. Bebar trdi, da nekatere okoliške KS nimajo nobenega okoljevarstvenega občutka. Pričakuje, da bo Občinski svet z odlokom, ki je zdaj v sprejemanju, končno naredil red v tej smetiščarski zmedi. Zdaj se dogaja, da celo večina zasebnih trgovin in lokalov v samem centru Šentjurja, kjer je odvoz

odpadkov urejen, nima svojih kant in obremenjujejo javni kontejnerski odvoz. Sicer pa je KS Šentjur že večkrat predlagala Občini, da bi se glede sistema odstranjevanja odpadkov dogovorili s firmo Saubermacher, ki nam je ponudila svoje zelo zanimive usluge, toda na Občini niso naleteli na razumevanje.

Kaj je sicer novega v KS?

"Sprejemamo nov statut in s tem v povezavi tudi iščemo primerni datum za krajevni praznik. Obstajajo predlogi, da 18. marec (obletnica trgičnih dogodkov na Resevni) nadomestimo z drugim datumom. Mestni svet bo poskušal z anketo ugotoviti, kateri bi bil pravi. Z JKP smo tudi že sklenili za 4 milijone SIT težko pogodbo za opravljanje zimske službe. Rad bi opozoril sokrajane na njihovo obvezo, da skrbijo za pravočasno kidanje snega pred svojimi hišami. Upam, da bomo končno vsaj do zime dobili komunalnega inšpektorja, ki bo poskrbel za red na tem področju. Pripravljamo se na božično - novoletno okrasitev mesta in pričakujemo, da se bodo tudi naši someščani izkazali z opazno in domiselno okrasitvijo svojih domov."

F.K.

Hyundajev praznik v Stopčah

Na Martinovo soboto je podjetje Mla - car iz Stopč priredilo svojim kupcem, ljubiteljem avtomobilov, morda pa tudi svoji nevoščljivi konkurenci v brk, pravi praznik, ki je trajal od jutra do večera.

Dopoldne ob desetih so jim podžupan Pungartnik in direktorji ljubljanskega Hyundaja in Mitsubishija pomagali vgraditi temeljni kamen za njihov 800 m² velik prodajni salon z lakirnico, potem pa so ves dan prihajali gostje in radovedneži in si dajali duška. Pa so res imeli kaj videti in preiskusiti. Na razpolago jim je bilo 20 testnih vozil, od "navadnega" Accenta do terenskih Pajerotov in "čudežne" Carisme GDI. Povpraševanje po zahtevnejših testnih vozilih je bilo precejšnje in tako sva se predstavnika Šentjurskih, sicer kot manj vztrajna predstavnika radovednežev, prikopala le do Sonate in do terenske vožnje s Pajerotom (še tega sva dobila po protekciji, ker sva izkoristila poznanstvo s sosedo Sonjo), Coupea in revolucionarne Mitsubishi Carisme GDI, katere 160 konjev naj bi po zatrjevanju gospoda Mlakarja popilo na 100 km vsega okrog 4 litre bencina, pa nisva več uspela dočakati.

Seveda pa testne vožnje niso bile edina atrakcija tega dneva odprtih vrat Mlakarjevega Hyundai - Mitsubishija. Pod prostornim nadstreškom se je jedlo in pilo ves dan. Odličen golaž, meso z žara, martinova gos in mlado vino so bili vsem obiskovalcem do sitega na razpolago, za prešerno razpoloženje pa so v avli prodajnega salona muziklanti Mirka Klinca prav čudovito nažigavali jazz. Kljub živahni množici, ki ga je tako ali drugače vztrajno oblegala, smo uspeli povprašati direktorja firme Mirka Mlakarja, kako jim gredo posli: "Zelo dobro. Na leto prodamo okrog 800 avtomobilov in smo najuspešnejši Mitsubishijev in Hyundajev diler v državi. Z dograditvijo hale, za katero smo danes položili temeljni kamen, bomo zaokrožili svojo servisno in prodajno ponudbo ter še bolj utrdili svoj položaj na tržišču. Trenutno zaposluje 22 delavcev, to število pa se bo povečalo še za deset delavcev."

Koliko boste vložili v novogradnjo in kdo so vlagatelji?

"Ljubljanska banka, Ljudska banka in pa seveda mi sami. Šlo bo za okrog 1 milijon DEM."

In s katerim avtomobilom nam priporočate testno vožnjo?

"Vsekakor s Carismo GDI, s Coupejem in pa z našimi terenci. L 200 je nekaj novega in posebnega."

Skupaj z gospodom Mlakarjem smo se obetavno podali proti testnim vozilom, toda še preden je kateri od naštetih avtov prišel nazaj s terena, je njega "požrla" živahna množica obiskovalcev, nam pa je pošlo potrpljenje.

F.K.

KEA na široko odprla vrata

Če ste se v soboto, 15. novembra 1997, okrog pol devete ure zjutraj peljali skozi Lokarje, ste vsekakor ugotovili, da se tam nekaj dogaja. Kolona parkiranih avtomobilov se je vlekla kar dobrih 500 m. In niste se zmotili. V soboto dopoldne je prénovljena trgovina KEA v Lokarjah na široko odprla svoja vrata.

Pozdravne besede g. Darka in g. Boštjana Kukovičiča ter blagoslov dekana Mirka Zemljiča je povezovala spretna voditeljica ga. Marjana Novak. Program je popestril oktet moškega pevskega zbora iz Šentjurja. Številna množica ljudi je bila lahko vsekakor zadovoljna s svojim obiskom, saj jih je postregla kar majhna četica ljudi pod budnim očesom g. Rajka Vrečka. Udeležili smo se lahko tudi številnih degustacij Perutnine Ptuj, Vinaga iz Maribora, Mesarstva Strašek, Mesarstva Yuri, sirov Ese d.o.o., mortadele velikanke iz MIP in številnih in bogatih slaščic Slaščičarstva Jelka iz Dolge gore. Številni so se tudi brezplačno okrepčali v povečanem bifeju in bili deležni tudi drugih ugodnosti, brezplačnih nabav, raznih akcij in izžrebanih nagrad.

Ob tolikšnih ugodnostih in zanimivostih najbrž ne preseneča podatek, da je ta dan trgovino KEA obiskalo okrog 2000 strank.

B.G.

Izšla je knjiga Legende grofije žusemske

Daniel Artiček iz Kamnika, sicer naš rojak iz Vinskega Vrha, je izdal knjigo zgodb in povesti, zasnovanih na ljudskem izročilu, zapisanih in zbranih na območju šentjurske in šmarske občine.

Takole pravi v uvodu: "V rokah imate knjigo, morda nenavadno za sedanji čas. Saj, koga pa sploh še zanimajo zgodbe iz fevdalnih časov? Ljudje se zanimajo za veselje, računalnike, šport... O grofih se pa res ne pogovarjamo več."

Pa vendar se. Pričujoče zgodbe in legende nam odstirajo delček naše krajevné zgodovine, ki niti ni tako silno oddaljena. Sto dvajset let je, kar se je podrl žusemski grad. Naše prababice in dedki so se tega še spominjali in pripovedovali o njem.

Zgodbe v tej knjigi so resnične oziroma resnični so dogodki, ker o njih pripoveduje ljudsko izročilo..."

Avtor je povedal, da v kratkem pričakuje promocijo knjige tudi v Šentjurju. Do takrat pa bomo poskušali vsaj nekaj odlomkov iz knjige objaviti tudi v ŠN.

JAGROS d.o.o. SUPERMARKET

ODPIRALNI ČAS: 7 - 19.
NEDELJA: 7:30 - 12

V NAKUP VAS VABI

**DISKONT JATA,
PIZZERIA JAGER**

PA NA PIZZE IZ KRUSNE PEČI!

7 - 22h, nedelja: 7:30 - 12h

JAGER

PRI HRUŠEVCU V ŠENTJURJU

**NUDI PO ZELO NIZKIH CENAH
ŠIROK IZBOR:**

živil, pralnih sredstev, kozmetike, igrač,
drobnih gospodinjskih aparatov, bele
tehnike, raznih kozarcev, porcelana,
nerjaveče posode za vino od 50 do 1000l.
Pa tudi kompresorje Electrobeckom, pralce
110, 120, 150 bar. ter razna darila za
prihajajoče praznike

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

Kdor v trgovini JAGER kupuje, s časom in denarjem varčuje!

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

3230 Šentjur, Drofenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

*Zlato ohranja mladost in polepša starost,
dragi kamni prinašajo srečo!*

- prodaja zlatega nakita
- prodaja zlatih ur
- predelava starega zlata
(poseben popust)

- popravila vseh vrst nakita
- izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanjska, kristna darila
poročna darila

POSEBNOSTI

prodaja JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV

POSEBNA PONUDBA:

- ovratnice od 7.000,00 SIT dalje
- prstani od 3.000,00 SIT dalje

BOHORČ

ŠENTJUR, TEL.: (063) 743-095

vam nudi pestro izbiro gostinskih storitev:

*vsakodnevne malice
in kosila
jedi po naročilu
veliko izbiro buteljčnih vin*

**VABIMO VAS TUDI NA SILVESTROVANJE
Z ŽIVO GLASBO!**

Martinovi dnevi '97

Martinovo dogajanje na Ponikvi je bilo tudi letos pestro. Začetno petkovo prireditev sem sicer zamudil, predvsem zato, ker so Šentjurske novice dobile povabilo le za otvoritev prostorov turističnega društva in sem domneval, da je petkov večer bolj internega značaja. Po pripovedovanju pa je bilo dogajanje prav prijetno. Po uvodnem nastopu Mešanega pevskega zbora, ki ga vodi Tončka Langus - peli so Slomškove pesmi - in nagovoru predsednika TOD g. Špura, je nastalo prijetno pevsko in pivsko vzdušje. Domači gostinci so menda radodarno poskrbeli za degustacijo lastnih trdnih in tekočih izdelkov (kot se kulturno reče takšnim večerom).

Da se je res moralo zgoditi nekako tako, sem spoznal naslednjega dne. V kulturni dvorani so bili prijetno postavljeni "šanki" štirih ponkovških gostincev, v sredini orehovo drevo z orumenelimi listi na vejah in na tleh (verjetno aluzija na slavni "Slomškov oreh" in na jesen)), pod njim pa dve klopci. Kaj podobno prijetnega v resnici na Ponikvi menda sploh nimajo.

Glavni igralci na prizorišču so bili ponkovški gostinci in Turistično društvo.

Vovkov Gustl je kazal Martinovo gos na pečenem krompirju, prekajen goveji jezik in še kaj, točil svoj mošt in ponujal obložene kruhke in klobase. Za njegovim hrbotom je visel velik Slomšek, med mesenimi dobrotami pa sta bivakirali tudi dve originalni Slomškovi knjigi "Dejanje svetnikov" iz leta 1853.

Pri slaščičarki Medvedki iz Dolge gore (ne gre za tisto Medvedko, ki smo jo spoznali na muzikantarski prireditvi Na griču, temveč za njeno lepo snaho) sem lahko občudoval njeno Martinovo torto v obliki soda, poskusil njene sladkarije, spil kavico, originalnega zavitka keksov, kakršnega je dobil župan, pa si le nisem prislužil.

Pri pultu okrepčevalnice Na griču sem poskusil njihovo sadno kupo, pri sosednji mizi pa pico Gostilne Janez. Da je pri vsaki mizi bila tudi pijača, menda za Martinovo ni nič čudnega. Vmes se je dalo tudi lepo poklepetati. Skratka, Ponkovljanom je letos uspelo v dvorani ustvariti dovolj zanimivo in prijetno vzdušje.

Pohod po dvorani sem končal pri tradicionalni mizi ob vhodu, kjer ga je večina obiskovalcev pričela, moški del pa v precejšnji meri tudi končal: pri pokušnji ponkovških vin. Tu pa je bilo, tako kot običajno, potrebno kupiti kozarec za 250 tolarjev in ves ponkovški vinski pridelek ti je bil na razpolago. Ta čudežen kozarec pa bi bil lahko še mnogo zanimivejši, če bi ga namesto nalepke krasili originalna slička ali napis znane ponkovške stekloslikarke Mojce. 18 ponkovških vinarjev je izpostavilo oceni svoje pridelke, gospa Špurova, ki je ravno takrat bila "v službi" pa mi ni hotela izdati, katero vino gre najbolj v promet. Morda zato, ker sem na spisku videl tudi ime Špur?

Miza turističnega društva z razstavljenimi spominki se mi ni zdela nič posebnega. Na tem področju se bi gotovo dalo narediti več.

Ko sem bil že med vrati, je v dvorano navalila velika skupina Gorenjcev. Z avtobusom jih je pripeljal Gorenjski glas in mimogrede, ko so šli na kosilo na enega izmed tistih ponkovških kmečkih turizmov, ki jih na Martinovih dnevih sploh ni bilo

opaziti, so tudi pokukali v dvorano. Predsednik TOD g. Špur jih je seveda s sokoljim očesom takoj opazil in jim privoščil poseben nagovor.

Otvoritev prostorov Turističnega društva Ponikva

Slovesnost je bila na Martinovo soboto dopoldne. Pričela se je z zamudo, zaradi dežja, ki pa je takoj po začetku prenehal padati in je skozi oblake prijazno in narahlo pokukalo tudi sonce. Dolgogorski folkloristi, ki so gotovo najboljši v vsej občini (da so menda edini, bom le prišepnil), so odplesali dva plesa iz svojega tradicionalnega repertoarja že skoraj po povsem suhem dvorišču pred staro občino. Moški del plesalske skupine je učinkoval nekoliko utrujeno, kar pa jim ni zameriti, saj so verjetno "delali" tudi že prejšnji večer.

V uvodnem nagovoru je predsednik TOD g. Špur dejal, da upa, da turistična pisarna prinaša nov polet ponkovškemu turističnemu gospodarstvu, hkrati pa tudi spoznanje, da je mimo čas

samozadostnosti v turizmu. Zahvalil se je tudi številnim donatorjem (občina, Telekom, KS...) in jih imenoval "dobri ljudje, ki verjamejo v bodočnost".

Kratek nagovor g. Hermana v okviru blagoslovitvenega obreda je šel v podobno smer. Dejal je, da naj Bog da razumevanje, dobroto in veselje do dela ljudem, ki bodo delali v teh prostorih in naj jih združi v bratsko skupnost...).

Obe izjavi skupaj sem razumel kot rahlo nakazano bojazen, da bi se med ponkovške turistične delavce prikradli razdori. Ta moj pomislek je dobil še dodatno težo, ker sem opazil, da so ponkovške turistične kmetije letošnje martinovanje takorekoč bojkotirale. Se one čutijo že samozadostne?

Prisoten je bil tudi šentjurski župan, ki pa tokrat ni dobil besede.

Otvoritveni trak je prerezala ponkovška zgodovinarica Slava Kovačič.

Nova prostora Turističnega društva sta pravo nasprotje neobetavnega zunanega izgleda stare ponkovške občinske zgradbe. Obnovljena sta zelo mično in v stilu, bi rekel. Opečnata tla, lepo obdelani oboki, v manjšem predprostoru turistična pisarna, v večjem pa zgodovinske ponkovške fotografije, opisi, vitrine, večja konferenčna miza (tokrat bogato obložena s priložnostnimi prigrizki). Lepo.

Od kod Turističnemu društvu denar, je bilo vprašanje?

S tēm, kar so prispevali KS, Telekom in drugi, ne bo težav. Zaškrpalo pa bo morda pri 2 milijonih, ki jih je v obnovo teh dveh prostorov vložila občina oziroma menda njen stanovanjski sklad. Ali je takšna postavka sploh v proračunu, se nisem mogel spomniti? Mislim pa, da tudi šentjurski zdravniki ne bodo najbolj srečni, ko bodo slišali, da je njihova neprofitna najemnina v zdravstvenem domu trikrat višja od profitne občinske najemnine, ki bo bremenila TOD. Odločitve gospe Mastnakove so pač nepredvidljive.

Martinova nedelja

Zame je bila rahlo razočaranje. V cerkvi, kamor se je zgrnila množica vernikov iz bližnjih in daljnih krajev, je bilo očitno živahno, zunaj na trgu pa dolg čas. Zunaj se pravzaprav ni dogajalo nič. Šele potem, ko je bilo maše konec, je nastal živžav, zlasti okrog polnih pladnjev raznih dobrot, ki so jih pripravile domače gospodinje, kot ja na Ponikvi za zahvalno nedeljo v navadi. Ko sem se pred mašo previdno pritihotal v župnišče, sta mi dve gospe Pevčevi iz Slatine na posebno željo pokazali, s čim bodo postregle številnim, zlasti za obnovo cerkve zaslužnim gostom, so se mi kar sline poredile. Žal v prazno.

Sam sem si pravzaprav najbolj želel slišati profesorja Štuheca, enega izmed vodilnih katoliških mislecev, ki je bil to nedeljo gost-bridigar na Ponikvi, pa še to priložnost sem zapackal. Zaradi gneče v cerkvi sem čakal zunaj na trgu, ko pa sem se odločil in vstopil, sem ujel le še zadnji del njegovega nagovora, ki pa je bil

zgolj spreten splet lepih fraz. Ker so se na trgu pred Pintarjem, kjer so prejšnja leta mimoidoče zabavali in stregli G. Vovk in drugi gostinci, letos šopirili le trije štanti z razno kramarsko robo, je bilo zame Martinove nedelje na Ponikvi že kar konec. Poškilil sem le

še v dvorano, kjer je bilo podobno živahno kot prejšnji dan, malo popolitiziral z gospodoma Vrečkom in Koržetom, popil kavico pri ta mladi Medvedki in odpeketal proti Šentjurju.

F.K.

Sveti Martin na Ponikvi v novi obleki

Na zahvalno nedeljo je bil v ponkovškem župnišču praznik; tja se je zgrnila množica župljanov in tudi drugih za obnovev ponkovške farne cerkve zaslužnih gostov. Štiri leta so trajala obnovevna dela in za martinovo so dali piko na i.

Pri gospodu Hermanu, izredno agilnemu ponkovškemu župniku, ki mu je v nekaj letih uspelo poleg Slomškove hiše obnoviti tudi obe ponkovški cerkvi, smo poskušali dobiti nekaj podatkov o opravljenih delih na župni cerkvi.

“Največ smo delali na strehi. Nazadnje je bila streha župne cerkve temeljito obnovljena pred več kot sto leti, leta 1888. Kljub temu, da so škrljne strehe takorekoč trajne, jih je vendarle potrebno občasno popravljati. Šibka točka so zlasti žebliji. Ko jim korozija uniči glavice, pride do zdrsa škrlja, do zamakanja in poti nazaj ni več. V štirih letih smo obnovili ostrešje, ga podeskali, na novo namestili okrog 380 m² novega škrlja, vsega preostalega pa preložili. Vgradili smo tudi preko 2000 kg bakra.

Streha meri preko 1000m² in če računate, da za vsak meter strehe

potrebujemo 3,5 kvadratnih metrov škrlja, si lahko predstavljate, da gre za obsežno in zahtevno delo. Poleg strehe

smo zamenjali tudi okna, nazadnje pa tudi zaščitili fasado in obnovili okerni fasadni premaz. Skupno smo vložili v župno cerkev okrog 20 milijonov tolarjev, v kar pa niso vštete premnoge delovne ure in druga pomoč faranov. Če bi poskušal oceniti vrednost tudi njihovega delovnega prispevka, bi moral vsoto povečati še za 40%.”

Ste uspeli izdreti kakšne denarje tudi pri drugih virih. Na primer na občini, škofiji...?

“Nekaj malega je na začetku prispevala občina, slabo petino pa smo dobili od Zavoda za spomeniško varstvo.”

Bi morda hoteli posebej imanovati ljudi, ki so najbolj zaslužni za to veliko delo?

“Preveč jih je. Že sam župnijski svet, ki je bil najbolj na udaru, šteje preko 20 članov. Ne, nikogar ne bi posebej omenjal.”

F.K.

KEA - šentjurski pojem dobre trgovine

Njen vzpon je bil meteorski: leta 1991 je pričela z 48 m² prodajnih površin v prenovljenih prostorih nekdanjega lokarskega gasilskega doma in z dvema zaposlenima. Nova lokacija, novi trgovci, novi kupci - toliko rizičnih činiteljev se je nabralo na enem kupu, da je bilo tveganje res veliko. Po prvih mesecih životarjenja se je pričel KEIN trgovski bum; vse je drlo v Lokarje in se čudilo, od kod KEI tako ugodne cene. Dobremu slovesu so sledili poslovni uspehi. Lastniku in poslovodji, 26 letnemu Darku Kukovičiču, sta se pridružila brat Boštjan in njegova sedanja žena Metka. Oba sta prekinila svoje šolanje na VEKŠ v Mariboru in preiskusila svoje trgovske sposobnosti v praksi. Leta 1993 so prodajne površine povečali še za 50 m², v njih pa si je služilo kruh že 5 zaposlenih. Bum in prostorska stiska sta se nadaljevala vse do letošnjega 15. novembra, ko je slovesno odprla vrata povsem prenovljena KEA.

Na mestu nekdanjega mini gasilskega doma je zrasla velika poslovna stavba, ki se po zunanjem izgledu prav lepo prilagaja okolju in sploh ne kaže svojih pravih dimenzij. 500 m² že usposobljenih prodajnih površin v pritličju, prav tolikšne površine v prvi etaži, ki še čakajo na svoj trenutek, okrog 400 m² skladiščnih površin, okrog 40 m³ hladilnih komor, 17 zaposlenih - so

okvirne dimenzije gotovo največje šentjurske trgovine. Notranjost prodajalne je urejena pregledno in moderno. Prijetna keramična tla, Alposova vzorčna oprema, ogromno prostora pred policami in pred blagajnami in pa prijazno osebje, ki se zaveda, da je nasmeš najboljši prodajalec. To so činitelji, ki bodo zagotavljali dobro poslovanje tudi v prihodnje. Le ene napake nisem mogel spregledati. Kot slabo informiran kupec sem se namreč pred policami, založenimi s celo serijo podobnih oziroma istovrstnih artiklov različnih proizvajalcev, takorekoč v hipu izgubil. Poskušal sem prešteti njihovo ponudbo mesnih izdelkov in delikatese. Pri petnajstem proizvajalcu in stotem proizvodu sem odnehal. Pred "pasjo vitrino" mi je bilo le nekoliko lažje - 16 vrst pasjih konzerv sem naštel.

Gospod Kukovičič, kako se počutite v novih prostorih? Kateri nakup bi mi priporočili?

"Počutje je seveda ohrabrujoče. Znebili smo se prostorske stiske, našo ponudbo pa razširili tako po količini kot po številu artiklov najmanj za 500%. Mislim, da je zdaj prišel čas, ko se bomo resnično lahko posvetili našim kupcem. Kaj bi Vam priporočil? Ne vem, kaj potrebujete. Pohvalimo se lahko z odlično in vedno svežo zelenjavo, sadjem, vsak dan svežim pakiranim mesom, mesnimi izdelki in tako naprej. Če že kaj razmišljate o Novem letu, potem ne smete mimo naše vinoteke. Izbirate lahko med najboljšimi vini najboljših slovenskih vinarjev. Celo vrsto artiklov pa imamo v tako imenovani akcijski prodaji s celo do 30% znižanimi cenami. Plačate lahko tudi s plastičnim denarjem."

Kaj pa konkurenca? Se je ne bojite? Mar ni šentjurski trg že prenasičen? Katere so vaše "naravne" prednosti?

"Ja, bi rekel, da je z ozirom na našo kupno moč šentjurski trg že res nasičen in nas čaka oster boj s konkurenco. Naša prednost je, da smo družinska firma, v kateri si zagotavlja eksistenco kar 6 družinskih članov, ki nikoli ne vprašajo, koliko je ura ali koliko bodo zaslužili.

Moj delovnik se prične ob polšestih zjutraj in s prekinitvijo za kosilo traja tja do devetih zvečer, v lanskem letu sem imel tri dni dopusta. Podobno gorijo za posel tudi drugi družinski člani. Seveda vem, da tako ne more iti v nedogled, toda to so elementi neprecenljive prednosti družinske firme, ki nam daje veliko sigurnost. No, tudi ugodna lokacija, prostorno parkirišče, varnejši priključek na regionalno cesto in pa dejstvo, da smo domačini in imamo verjetno do znancev in strank odgovornejši odnos. Vse to so naše objektivne prednosti, v katere verjamem."

Še naprej veliko poslovnih uspehov Vam želim in hvala za pogovor.

F.K.

Bo končno streha le streha

Zgodba o strehi ponkovške šole menda še vedno ni končana. Po "sanaciji", ki je pobrala več kot 5 milijonov občinskih denarcev in po kateri je bilo pod streho bolj mokro kot kdajkoli prej, se je ob vprašanju odgovornosti temperatura močno dvignila. Nobenega dvoma ni bilo, da sanacija ni uspela, le krivca za mlakuže po šolskih stenah in prostorih ni bilo mogoče najti. Izvajalec in nadzorna služba sta trdila, da je kriva šola, ker ne skrbi za pravočasno čiščenje strehe in odtočnih kanalov, šolniki pa, da strokovnjaki ne znajo narediti strehe, ki bi držala vodo. Za razsodnika je vodja oddelka za družbene službe na občini Šentjur g. Peperko naprosil Zavod za gradbeništvo Ljubljana. Ta naj bi mu odgovoril na nekaj temeljnih dilem strehe ponkovške šole. Med drugim naj bi povedal, kako je s toplotnim režimom te strehe (in stavbe kot celote), kakšno vlogo ima vpostavljeni sistem prezračevanja, kaj je s tako imenovanimi toplotnimi bunkerji pod kupolami, je izvedba strehe primerna in končno, zakaj streha sploh zamaka.

Odovor ljubljanskih strokovnjakov je bil zelo zelo splošen in je le povzel, kaj o zadevi mislijo drugi. Skratka, bil je neuporaben. Tudi na ponovno urgenco Ljubljančani niso dali nič pisnega od sebe. Govorice, da je stavba ponkovške šole sistemska napaka, ker je primerna le za mediteransko podnebje, da steha ni dograjena in podobno, pač niso zadovoljliva osnova za iskanje tistega nesrečnika, ki naj bi kril stroške neuspešne sanacije. Ker nihče ni dvomil, da se ne bodo ponovile lanske zimske poplave v šoli, so na

Občini ukrepali: streha ponkovške šole je dobila novo zaščitno prevleko. Po izjavi g. Peperka so našli dobro in dolgoročno rešitev.

Mariborsko podjetje Pia Spray je na 1100 kvadratnih metrov najbolj kritične strešne površine nad telovadnico nanese 3 cm debel sloj plastične mase, ki je hkrati vodotesno zaprla streho in jo tudi toplotno izolirala. Za svoje delo so dali 15 let garancije, ki so jo dodatno podprli z akceptnim nalogom v višini 10% vrednosti del. "Plastificiranje" je občino stalo 3,4 milijone SIT.

Kako se bo zadeva razvijala naprej, je težko reči. Vsi nestrpnost čakajo na prve resnejše snežne padavine, ki so očitno edini upoštevanja vreden "strokovni" kriterij za oceno sanacij. Jesenske nalive je streha sicer vzorno prenesla, kar pa še nič ne pomeni, saj je streha "štrajkala" praviloma vedno predvsem v zimskih mesecih.

Kako bo s stroški neuspešnih "sanacij"? Kot vse izgleda, bodo kmalu pozabljeni - oziroma so povečani za dodatnih 3,4 milijona SIT.

Ravnatelj OŠ Ponikva Jakob Ratajc: "Novi del strehe je prve jesenske nalive odlično prenesel, medtem ko so se na starem delu, na kupolah, že videle kaplje. Kdo je odgovoren za škodo? Pravijo, da neprimerna kritina (eternit) oziroma premali naklon strehe."

F.K.

KREKOVA BANKA

ZA VAS V CELJU

Nova poslovna enota Krekove banke je s prvim oktobrom odprla svoja vrata v Prešernovi ulici 23.

Pravnim osebam nudimo celovit bančni servis, za prebivalstvo pa smo pripravili še posebej ugodne možnosti kreditiranja s poudarkom na takojšnjem reševanju vaših vlog.

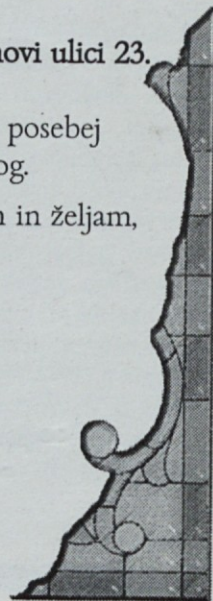
Postopoma bomo svojo ponudbo širili in jo smiselno prilagajali vsem vašim potrebam in željam, saj se zavedamo, da je dobro partnerstvo potrebno graditi.

Prijazno vas bomo sprejeli vsak delovni dan
od 8. do 12. in od 13. do 16. ure. Dosegljivi smo vam tudi
po telefonu 063/485-911 in faksu 063/485-913.

S poslovanjem v Krekovem duhu vam zagotavljamo
poštenost in razumevanje.

Dobrodošli!

Da bo denar v službi človeka

Otroški parlament o odnosih med vrstniki

Letošnje srečanje otroških parlamentarcev, ki ga je pripravila komisija za otrokove pravice pri šentjurski Zvezi prijateljev mladine, bi skoraj že zaslužilo drugačno ime, saj so na njem sodelovali tudi dijaki Kmetijske šole in domači šolarji nekaterih drugih srednjih šol. Za razliko od prejšnjih let, ko so na podobnih srečanjih imeli precejšnjo besedo tudi odrasli, so letos vzeli mladi parlamentarci vso zadevo čisto v svoje roke, kar je bilo sicer simpatično, toda nisem prepričan, da tudi koristno. Kljub tehtnim mislim in besedam predsedujočega Mateja Jančiča, se je parlament namreč iztekel v dokaj jalovo besedovanje predvsem o opisovanju negativnih ekscesov med šolarji in konfliktnih odnosov z učitelji in starši. Seveda je bilo slišati iz mladih ust tudi prenekatero presenetljivo spoznanje o odnosih med otroci, vprašanje pa je, če so posamezne iskrice dovolj za ponazoritev zamisli parlamenta. Verjetno bi bilo prav, da bi odrasli mladim pomagali organizirati pravo razpravo parlamentarnega tipa, da ne bi le - ti dobili vtis, da je parlamentarizem le sproščen klepet, morda celo le opravljanje, in nič več.

Težko je povzeti, kaj so mladi pravzaprav povedali. Opazen je bil Luka Mrevlje iz OŠ F. Malgaja, ki se je izkazal kot mislec in spreten retorik. Njegova ugotovitev je, da so med šolarji "face" predvsem negativci, kar je posledica velike krize družbenih vrednot. Njemu je pritrnilo kar več razpravljalcev, ki so poudarjali, da med

otroci ni prostora za resnično prijateljstvo. Tako kot odrasli so tudi oni žrtve tempa in tekmovalnosti. "Če imaš slabo zunanost, te vsi zajejavajo," je dejala učenka iz OŠ Blagovna. Moderator Jančič, kot bolj načitan "sociolog" in pragmatični ocenjevalec realnosti, je poskušal razpravo pripeljati na višjo konkretno raven, a menim, da mu ni uspelo. Posamezni konkretni primeri nasprotnega človekoljubnega obnašanja (npr. izjava temnopoltega učenca iz Dobja ali obravnava odnosa do invalidnih součencev), niso izzveneli prav nič prepričljivo. Še najbolj izvirno in resnično je bilo spoznanje, ki se je izkristaliziralo na koncu, da so vsi prisotni iz dobre skupine otrok, ki se pravzaprav o odnosih z večinsko slabo skupino in torej tudi o odnosih med vrstniki sploh ne morejo pogovarjati. Naslutiti se je dalo tudi spoznanje, da so želje o enakosti, prijateljstvu, pravičnosti itd. le iluzija in povsem običajne žrtve zdrave tekmovalnosti.

Presenetljivo je še eno spoznanje: v dveh urah pogovora o vrednotah ni bilo izrečene niti besedice o krščanskih ali verskih vplivih na medsebojne odnose. Je bila skupina mladih parlamentarcev selektivno izbrana ali pa sta verska vzgoja in verouk povsem zgrešila svoj osnovni smisel?

F.K.

Nova trgovina na Selah

Pravzaprav ni nova, temveč se je le preselila iz bližnjega gasilskega doma v sosednjo Kumpergerjevo, bivšo hmeljsko sušilnico. Formalna lastnika trgovine sta brata Golež, vendar pa, sodeč po suverenem vrtenju med policami, tudi oče Peter Golež ni v trgovini zgolj za okras. Skratka, gre za podobno družinsko trgovsko podjetje kot je sosednja Kea.

Na Martinovo soboto je bilo tako v trgovini kot pred njo zelo živahno. Ljudje so očitno prihajali z vseh koncev občine, stikali po policah, kupovali ter poskušali jedačo in pijačo, s katero so jih gostili lastniki.

Kljub gneči sem le uspel najti tudi lastnike, ki pa se sprva niso mogli odločiti, kdo bo govorec, potem pa so se le določili očeta Petra za to funkcijo.

Gospod Golež, bi hoteli povedati za Šentjurske novice nekaj podatkov o vaši trgovini in tudi o današnjem otvoritvenem dogajanju!

"Trgovinica v gasilskem domu nam je bila res pretesna, pa smo se odločili za to razširitev. Živilska trgovina meri 120 m² in smo jo postavili kot prizidek k hmeljski sušilnici. Naša ponudba bo tu vsekakor bolj pestra, za oba otvoritvena dneva pa smo pripravili tudi vrsto akcijskih popustov. Precej cen je znižanih tudi do 20%. Sicer pa je naša specialnost ponudba v neživilskem delu, v

sušilnici. Gre za kompleten program Roto - Murska Sobota. To so razni izdelki iz plastike, posode, imitacije vaz, okrasnih ograj in podobno. Smo na širšem območju edina trgovina s to zanimivo ponudbo. Včeraj in danes nas je obiskalo okrog 2000 obiskovalcev, ki smo jim skupaj z našimi dobavitelji postregli z degustacijo mesnih in pekovskih izdelkov, z Union pivom in moštom."

Za kakšno investicijo gre? Ali ni nevarnosti, da bi vas ugonobila razmeroma močna konkurenčna trgovska ponudba?

V lokal smo vložili vsega okrog 60 000 DEM izključno svojega denarja. Glede konkurence pa ni bojazni. Mislim, da je dovolj zaledja za nas vse. Računam pa tudi na naše prednosti. Smo na ugodni prometni točki, imamo varne dovoze, velika parkirišča in še kaj bi se našlo.

Prihodnjo soboto odpira nov lokal tudi Kea. Ali boste svoje cene prilagajali njihovim? Morda to počnejo oni?

"Ne, mi tega ne počnemo. Imamo svoj sistem, ki mu zaupamo. Kot vse kaže, tudi konkurenca očitno za nami ne špijonira."

Veliko uspehov in srečno!

F.K.

Pesmi, igrarije, misli

Pred kratkim je izšla že tretja zbirka pesmi in aforizmov g. Jerneja Borovnika - Bartola z naslovom Pesmi, igrarije, misli oziroma Orumeneli listi prednikov III. Izbrane pesmi nam je v četrtek, 13. novembra 1997, v prostorih knjižnice predstavila Alenka Blazinšek ob glasbeni spremljavi flavtistke Nastje Močnik.

Večina pesmi govori o dogodkih iz sodobnega življenja in naših trenutnih vrednotah. "Pesnik opisuje aktualnost, življenje, humor.", je v uvodniku njegove zbirke napisala ga. Jerca Ambrož. "Govori o ljudeh, ki so ali vstopili v njegovo življenje ali pa se ga vsaj dotaknili."

In kaj pravi o svoji zbirki pesnik sam: "Knjižica Pesmi, igrarije, misli je zadnja v celotni zbirki. Pesmi, ki so tu zbrane, sem pisal sebi v veselje in drugim za kratek čas. Motivacija so mi bili vselej aktualni dogodki in moja prva pesmica je tako nosila naslov: Zakaj se razdružujemo. Pri vsaki zbirki sem uporabljal tudi nekaj simbolnih znamenj. Pri prvi je bilo to zlato jabolko kot simbol raja, adamovega jabolka, treh zlatih Miklavževih jabolok; zlato jabolko se nahaja v žezlu cesarjev in na vsakem zvoniku pod križem, hkrati pa mi je ta sadež tudi blizu po stroki. Naslovnico druge zbirke krasi lipov list kot starodavno drevo, ime moje rodne vasi (Lipa), Lipovega gaja in tudi sam sem doma iz hiše pri Lipčniku. Na zadnji zbirki pa najdemo jezdeca na belem konju z lokom in puščico. V orumenelih listih so namreč zbrane pesmi z bojišč in jezdec na belem konju oznanja zmago. Tudi piščal se večkrat pojavlja v moji knjižici. Zakaj? Moj oče je imel zelo rad glasbo in je rad zaigral na kakšen instrument, pa naj je bila to flauta, okarina ali celo pikolo. Zato sem si tudi sam za spremljavo svojih pesmi danes zaželel flavto.

Moje pesmi so povečini ljubezenske, nekatere tudi erotične. Ljubezen naj bo protiutež sovraštvu in vojni. Že včasih so mnogi pisali pesmi in ko sem iskal orumenele liste po podstrešjih, sem bil presenečen, koliko več so takrat ljudje pisali, pa čeprav so imeli le kakšen razred osnovne šole za seboj.

Pesmi pravzaprav ni težko pisati, če ti je ljudska pesem blizu in imaš vsaj malo nadarjenosti. Praktično jo strešeš iz rokava. Zaplete se šele potem, ko želiš zbirko izdati. Moje pesmi so izšle v samozaložbi in v tem času sem se vpeljal celo v svet tiskarstva. Seveda ob pomoči mnogih ljudi, predvsem g. Jazbeca in ga. Cmokove. Vesel pa sem, da sem ob iskanju sponzorjev odkril, da imam veliko prijateljev."

V zbirki Pesmi, igrarije, misli so zbrani tudi mnogi aforizmi. Nekaj nam jih je pesnik prebral, vseh pa ni želel "izdati". "Ostale pa poiščite v moji knjižici," se je glasil njegov hudomušen odgovor. Večer se je zaključil v prijetnem razgovoru ob kozarčku vina.

Barbara Gazvoda

Obiskali smo gospo Trupej

Našo članico gospo Trupej je delegacija DU Šentjur obiskala v šmarskem domu upokojencev, kamor jo je od nas - upamo, da le začasno - oddaljila zahrbtna bolezen. V zadnjem času je mnogo pretrpela in le po zaslugi svoje močne volje še smelo vztraja na

poti ozdravitve. Pri okrevanju ji z vsem srcem pomagajo njeni najbližji, da o zdravnikih od Šentjurja do Ljubljane niti ne govorimo.

Zelo se je razveselila našega obiska in nam povedala, da je zelo zadovoljna z oskrbo v domu. O prijaznosti osebja smo se v času kratkega obiska prepričali tudi sami. Takšno vzdušje in prijaznost lahko človek najde le tam, kjer so ljudje z ljudmi s srcem in dušo in ne gledajo le nase.

Čimprej nam ozdravite, gospa Zinka!

DU Šentjur

Jesenska

Rjavo se oblačijo gozdovi,
k počitku trudni legajo
vrtovi.

Čez rjave brazde njiv
lastovke od nas beže.

Kako me strah je,
da pesem rjava ne prevzame
tudi moje in tvoje srce!

I.U.

Opravičilo

PGD Slivnica se opravičuje darovalcem in sponzorjem za neljubi dogodek pri prevzemu gasilskega avtomobila, ker so bili izpuščeni iz seznama. Vsa denarna sredstva so bila strogo namenska in nakazana na žiro račun dobavitelja avtomobila.

Z željo, da sprejmete naše opravičilo, se Vam še enkrat zahvaljujemo.

UO PGD Slivnica

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

PRAZNIČNO DARILO TRGOVINE ROSANA

v mesecu **decembru** Vam **trgovina Rosana** podarja
ob nakupu nad 7.000,00 SIT

kuponček za **10% popust**,
ki ga uveljavite ob naslednjem nakupu.

ZA MIKLAVŽEV NAKUP PA SMO ZA VAS PRIPRAVILI

spodnje perilo	mikice, pulovri	igrače
kape, šali	rokovnice	trenerke
hlače	nogavice	smučarski kompleti in pajaci
bunde		

delovni čas:

delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

pristrčno vabljeni v trgovino Rosana

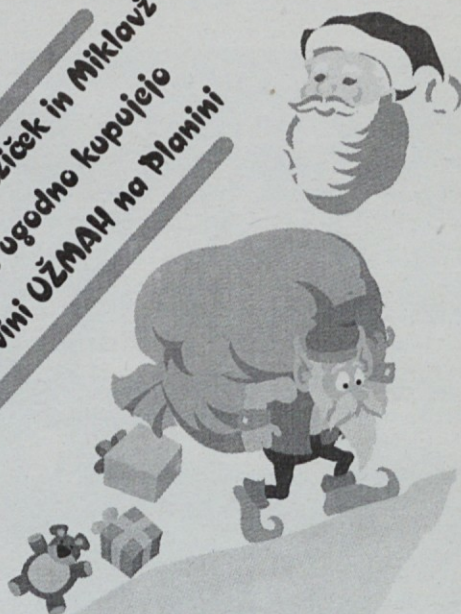
TRG. UŽMAH

Planina, tel. 791-142

Bedek Mraz, Božiček in Miklavž
tudi letos ugodno kupujejo
v trgovini UŽMAH na Planini

791-142

GOLEŽ Trgovina

Dole 9, Šentjur Tel.: 063 / 741-091

obiščite nas v novih
poslovnih prostorih

195 m² živiliških
prodajnih površin
70 m² neživilske
prodaje

naša posebnost

ROTO PLASTIKA

Drčalniki, hobi, sanke -
zimsko veselje
z roto plastiko!

TEHNIČNA TRGOVINA

termix

Cesta Kozjanskega odreda 87a
Šentjur
Tel./fax: 063/741-329

Trgovina s ponudbo vodovodnega in elektro materiala,
ogrevanja, orodja, barv, lakov, gradbenega materiala,
keramičnih ploščic, sanitarne keramike, opreme za
kopalnice, bele tehnike, akustike in
gospodinjskih aparatov.

VELIKO BOŽIČNO NAGRADNO ŽREBANJE

I. NAGRADA pralni stroj **CANDY** in še

30 praktičnih nagrad.

Sodelujejo vsi kupci!

VSE ZA OGREVANJE

radiatorji **APOLLO, AKLIMAT**,
litoželezne peči na olje in plin **SIME**
že od 60.199,00 SIT dalje
kombinirane litoželezne peči **VIADRUS**
ventili **HERZ, FAR** in ostala oprema:
vinogradniški stebri samo 899,00 SIT
velika izbira svetil
velika izbira daril z aranžiranjem

ZIMSKI
delovni čas:

7.30-11. & 13.30-17.
in ob sobotah
7.30 - 12. ure.

Sončen dan v jeseni življenja

Vsako leto se meseca novembra v kulturnem domu v Gorici pri Slivnici zberejo krajanji Krajevne skupnosti Gorica pri

Slivnici, ki že preživljajo jesen življenja.

Tako je tudi letos Krajevna organizacija Rdečega križa v soboto, 15. novembra, organizirala srečanje krajanov KS Gorica pri Slivnici, starih sedemdeset in več let. Udeležilo se ga je približno sedemdeset krajanov. Pričakala jih je lepo

pripravljena dvorana z mizami, polnimi dobrot, ki so jih tudi tokrat pomagale pripraviti pridne ženske, članice Aktiva kmečkih žena, brez katerih si kakršnekoli prireditve že težko predstavljamo, saj s prostovoljnim delom prihranijo KS marsikateri tolar.

Najprej je goste pozdravila predsednica Krajevne organizacije RK Andreja Zelič, takoj za njo pa pevci s Svetega Štefana. Osnovnošolci so pod vodstvom Branke Jelen z recitacijami, igrkami, igranjem, plesom in petjem dvorano kmalu napolnili z otroško prešernostjo, ta pa se je razlezla na slehernega v dvorani, sploh pa potem, ko so veselju nazdravili še s kozarcem nove kapljice.

Tudi letos na starejše krajanje niso pozabili Slavko Slejko, sekretar Občinske zveze RK, predsednik KS Gorica pri Slivnici Zoran Leskovšek ter župan Jurij Malovrh, ki so jim tako s prisotnostjo in kratkim pozdravom pokazali, da so pozornosti in spoštovanja vreden del okolja, v katerem živijo.

Svojim starim prijateljem in znancem so se pridružili tudi trije starostniki iz Doma v Šmarju. Povedali so, da jim je tam zelo lepo, saj zanje lepo skrbijo in jim družbe ne manjka, seveda pa si želijo takih srečanj v domačem kraju in so neizmerno veseli povabil. Velikokrat pa družbo in sproščen klepet pogrešajo drugi ostareli, ki so poleg tega, da so razkropljeni po slivniških gričih in dolinah, še večkrat zaznamovani z boleznimi, na katere je v starosti računati. Tako so takšna in podobna srečanja ter obiski članic odbora RK na domu še kako potrebni in zaželeni.

Veseli obrazi starostnikov in sproščeno vzdušje v dvorani še v poznih popoldanskih urah so bili plačilo vsem, ki so kakorkoli pomagali pri tem srečanju. In truda ni bilo malo.

N.G.

Mali oglasi

Iščemo samostojne podjetnike za sejensko ali neposredno prodajo super artikla. Tel. 062 656 031

Odkupujemo delnice investicijskih skladov, Telekoma, Žita Ljubljana, Atomskih toplic, Cinkarne in drugih podjetij. Tel. 063 483 970

Planinsko društvo Šentjur išče gostinsko in poslovno veččega oskrbnika Doma na Resevni. Tel. 740 945

Ste ostali sami na kmetiji? Smo družina, pripravljena nadaljevati vaše delo in vam zagotoviti pomoč in oskrbo. Tel. 061 16 89 085

Obvestila matične službe

Poročili so se

Bojan Hribernik in Tatjana Senica s Proseniškega.

Umrli so

Adolf Čadej (55) iz Šentjurja, Terezija Zupanc (86) z Rifnika, Terezija Obrez (60) iz Dobrine, Jožef Grobin (83) iz Krivice, Jožef Kajtna (74) iz Šentjurja, Edvard Kuk (67) s Košnice.

ŽALUJKA d.o.o.
Dramlje

podjetje za pogrebne storitve

ko ugasne življenje

pogrebna oprema in material, prevozi, urejanje in postavitve mrliške sobe, cvetni aranžmaji in sveče (dostava na dom), organizacija pogrebov, urejanje dokumentacije, posredovanje osmrtnic, zahval, izkopi, urejanje grobov

24 ur na dan:

**063/798-332,
798-141 in
0609/638-194**

S srečanja lokalnih časopisov

Rogaške novice iz Rogaške Slatine so bile pobudnik in organizator zanimivega srečanja lokalnih časopisov Slovenije. V petek in soboto, 14. in 15. oktobra, je v Hotelu Slovenija zborovalo okrog 40 lastnikov, urednikov in novinarjev, ki se po Sloveniji ubadajo s podobnimi problemi in težavami kot Šentjurske novice. Osrednja gosta srečanja sta bila predsednik Društva novinarjev Slovenije g. Branko Maksimovič in direktorica inštituta za raziskovanje medijev gospa Janja Božič - Marolt. Petkov večer je bil namenjen bolj neformalnemu medsebojnemu spoznavanju in družabnosti, v soboto pa smo se lotili organizirane razprave o naših problemih.

Maksimovičev uvodni referat, ki je bil bolj namenjen novinarskim problemom, etiki informiranja in zakonodaji, je spodbudil nekatera splošna razmišljanja o odnosih med lastnikom časopisa, sponzorji in novinarji ter tudi o vlogi Društva novinarjev. Zanimiva je bila Maksimovičeva trditev, da ne priznava kategorije lokalnih novinarjev ("Tudi v Ljubljani je mnogo novinarjev, ki bi jih lahko tako imenovali, ker delajo predvsem po lokalih"), temveč samo dobre in slabe novinarje. Ker pa je v nadaljevanju povedal, da šteje med novinarje tiste pišoče ljudi, ki se s tem delom pretežno preživljajo (to je le eden izmed kriterijev za sprejem društvo), je bilo jasno, da večina naših stalnih dopisnikov nikoli ne bo deležnih pomoči in zaščite tega združenja. Da bi lokalni časopisi ustanovili svoje interesno združenje dopisnikov - novinarjev, predvsem prisotnim novinarjem tudi ni bilo všeč. Prav hitro smo ugotovili, da so težave lokalnih časopisov in njihovih dopisnikov povsem drugačne od tistih, ki jih imajo veliki časniki. Lokalne novinarske hiše so mnogokrat kar družinska podjetja, funkcije lastnika, urednika in novinarja so največkrat združene kar v isti osebi, novinar velikega časnika je odmaknjen od svojih bralcev, lokalni pa je z njimi takorekoč v stalnem fizičnem stiku itd. Skratka, prisotni so ugotovili, da imajo lokalne časopisne hiše mnogo takšnih težav, ki jim bodo lažje kos, če bodo povezani. Prva faza te povezave bo zaenkrat le redno vsakoletno druženje, razmislili pa bomo tudi o poslovnih in drugačnih tesnejših povezavah.

Po podatkih direktorice Mediane deluje v Sloveniji 58 lokalnih časopisov (med nje niso šteti večji časopisi, kot je celjski Novi

tednik), ki imajo skupno 130 000 izvodov naklade in so med najbolj brani publikacijami. Daleč največ jih je prav na celjskem območju. Kar četrtno vseh lokalnih časopisov v celoti financirajo občine. Med prisotnimi sem uspel najti le dva primera, da se občina do lokalnega medija obnaša tako mačehovsko kot to počne šentjurska s šentjurskimi novicami. Prisotna župan Rogaške občine g. Kidrič in tajnik Čujež sta poudarila, da občina lahko svojo ustavno in z zakonom predpisano nalogo informiranja občanov uspešno izvaja le preko lokalnega medija. Po njunem mnenju pomeni objava v Uradnem listu v primerjavi z objavo v lokalcu isto, kot da oglaševalec želi, da javna informacija ne pride do ljudi. Rogaška občina zakupi v vsaki številki Rogaških novic 4 strani, ne glede na to ali jih izpolni s svojimi informacijami ali ne.

In kje je mesto Šentjurskih novic v tej veliki družini?

Bolj v ozadju. Po nakladi smo krepko pod povprečjem, prav tako pa tudi po postavitvi in zunanjem izgledu časopisa. V primerjavi s časopisoma v sosednjih občinah Konjice in Rogaška Slatina, je naša naklada glede na število gospodinjstev trikrat nižja, primerljivi pa smo z laškim časopisom. Tudi naša cena je med nižjimi. Večina lokalnih časopisov je delno barvnih in stanejo od 100 do 250 SIT. O kakovosti informiranja bi težko dal objektivno oceno, zdi pa se mi, da tu naš zaostanek vendarle ni tolikšen kot na drugih področjih. Očitno še najbolj zaostajamo pri marketingu. Ocenjujem tudi, da je splošen odnos do časopisa, pa tu ne mislim samo na Občino, v Šentjurju sorazmerno težaven, ali bolje rečeno - nerazvit. Na primer, tudi s plačevanjem oglaševanja in z izterjevanjem naročnine nimajo nikjer takšnih težav, kot jih imajo Šentjurske novice.

Naj na koncu še rečem, da so se na tem srečanju Šentjurske novice koristno znašle pred ogledalom. Podoba, ki smo jo uzrli v njem, sicer ni bila najprijetnejša, predstavlja pa spodbudo za resnejši razmislek.

Torej, pa pljunimo v roke!

F.K.

Pohod na Stolpnik

Sobotno jutro. Malce nejevoljna sem se skobacala iz tople postelje, a sem bila kaj hitro budna ob pogledu na jasno, sončno nebo. S taborniki Odreda Divjega petelina smo se odpravljali na pohod na Stolpnik na Konjiški gori, zato sem se po hitrem postopku oblekla in oddrvela proti zbornemu mestu pred OŠ F. Malgaja v Šentjurju. Mladi taborniki so se že zbirali in med seboj ponosno primerjali nove taborniške pripomočke: nože, čutarice ipd. Tudi mnogi starši so se odzvali vabilu in nam priskočili na

pomoč s prevozom do Žičke kartuzije ter nas spremljali na pohodu.

Že na prvi postaji so se po ogledu Žičkega samostana odvijale prve taborniške dejavnosti. Medtem ko je g. Jazbec v kotlu kuhal čaj, sta se vod Mravljic in vod Jelenov pomerila med seboj v izdelavi loka in puščic. Taborniki so se zagnali v gozd in poiskali primeren les, izvlekli so svoje nožke ter začeli obdelovati in rezljati. Kaj hitro so bili loki nared in sledilo je tekmovanje v streljanju v tarčo.

Ocenjevanje sta izvedla starešini g. Kukovič in g. Andrenšek. Jeleni so svojo tarčo večkrat oplazili s puščicami, medtem ko so jih Mravljice prehitele s spretnostjo pri izdelavi loka. Zdaj se je pozornost vseh obrnila k prijetno dišeči in vroči vsebini kotla. Malce smo se pogreli ob toplem čaju, pospravili za seboj in se z veselo pesmijo odpravili proti Stolpniku.

Med hojo smo opazovali divja odlagališča smeti, razne označbe poti, odtise divjih in domačih živali na

razmočeni zemlji in še in še. Kmalu nas je začela pestiti lakota, tako, da smo komaj dočakali prvi postanek, kjer smo si napolnili želodčke s sendviči in čokoladicami. Hkrati smo se pod vodstvom g. Kukoviča naučili tudi orientacije po karti in določanja smeri poti s kompasom. Nekateri smo zaupali kompasu, drugi pa preprosto kar kažipotom ob cesti in tako smo se odpravili naprej proti vrhu Stolpnika. Pot se je začela precej strmo vzpenjati, a nam to ni vzelo poguma, čeprav smo nekateri komaj lovili sapo. Mladi taborniki so držali kar hiter tempo.

Vsi smo si veselo oddahnili, ko smo pred seboj zagledali stolp na vrhu Stolpnika. Nekateri so se najprej zagnali na vrh, drugi smo se prej malce odpočili. A

vsem je bil trud, vložen v pot, poplačan z lepim razgledom. Ker je precej pihalo, nam je naslednja taborniška aktivnost kar prav prišla. Jeleni in Mravljice so se pomerili v izdelavi taborniškega ognja. Vsi so začeli veselo kopati, nabirati kamenje, les in dračje. S skupnimi močmi sta kaj hitro zrasla dva velika taborna ognja in po ocenjevanju, ki so ga tokrat izvedli starši, je sledilo prižiganje. To je izzvalo veliko smeha, saj niti eden niti drugi trdovratno nista hotela zagoreti. Prvi je zagorel ogenj Mravljic in na taborni ogenj Jelenov smo kar pozabili. Raje smo se nagnetli okoli prijetno toplih plamenov. Kar hudo nam je bilo, ko ga je bilo potrebno pogasiti in zagrebsti ter se odpraviti nazaj proti domu.

Pot navzdol je bila skoraj težja kot navkreber. Na strmi, z listjem pokriti poti je prenekateri tabornik z zadnjo platjo preizkusil trdnost tal. Na srečo so vsi takšni pripetljaji minili brez poškodb in jih je spremljal vesel smeh prisotnih. Sonce se je kaj hitro spuščalo in naše noge so postajale vedno bolj utrujene. Na cilj, kjer so nas že nestrpno pričakovali ostali starši, smo prispeli z manjšo zamudo, utrujeni in blatni, a zadovoljni, saj je bil za nami lep in doživljajev poln dan. Že sedaj se veselimo našega prihodnjega snidenja in upamo, da se nam morda pridružite tudi vi.

Barbara Gazvoda

KALOBSKE BUČNICE

A sem jaz čisto slučajno kdaj jamrala, da se na Kalobju nič ne dogaja?! No, še vedno tako mislim. Ampak koliko stvari se pa sliši! Ja, to je pa drugo. Človek bi lahko napisal roman, pa ne kakega dolgočasnega. Ampak potem se menda lahko kar izselim s tega hriba, če bi mi kaaj taaakega padlo na pamet.

Da ne pozabim; v Trški gorci so mi rekli, da absolutno moram napisati, da protestirajo na celi fronti. Da niso oni krivi, če živijo na tistem "punklu", da niso oni krivi, če so že v penziji in da niso oni krivi, če so na KS in občini sami nesposobneži itd. In kaj je vzrok, da tako bentijo. Ni treba dvakrat ugibati, pa če se vam sanja ne, kje je Trška gorca. Ja, cesta ne.

Vse skupaj je res tako strmo, da si kolena grizeš, če moraš tam mimo in vsak dežek pusti za sabo razdejanje na makadamski cesti. Edina rešitev je asfaltiranje, toda cesta je stranska, za človeštvo nepomembna. To pa za ljudi, ki tam živijo, pomeni, da so morali ob nedavnem asfaltiranju kar globoko poseči v žep, pa še izvajalci so se obnašali kot, da so mesečni. Ampak človek se vsega hudega navadi, pravi star pregovor. Jabolko spora, ozirama zaenkrat še jeze, je v tem, da kljub vsem mukam in težavam, vsemu razdajanemu denarju še vedno nimajo asfaltirane povezave z glavno cesto - ne proti Kalobju in ne proti Slivnici. Pa kdo ne bi skakal iz kože?!

Kje sem že ostala? Aja, pri govoricah. Ampak tudi te niso več, kar so bile - odkar so na Kalobju zamenjali duhovnika. Škoda, ampak res škoda, da je bil tudi on eden tistih župnikov, ki ne mara publicitete v Šentjurskih novicah.

Končno bi lahko napisala nekaj lepega, nekaj pohvalnega. Enkrat je izjavil, da pravzaprav ni veliko spremenil (v mislih je imel sicer pohištvo). Očitno se sploh ne zaveda, koliko je spremenil.

Če pride vsak petek zvečer k mladinskemu verouku kakih dvajset ali več najstnikov, se morda to ne sliši ne vem kaj. Ampak, da ti to uspe na Kalobju, moraš biti pa že od sile. Slavko se na primer že tri mesece trudi zvleči ljudi na sestanek kulturnega društva. Rezultat vseh milih prošenj in pozivov pa je en sam osebek, ki pride, pa še ta samo zato, ker se že ravno tako mečejo na trepalnice zaradi tega.

In kar je še bolj neverjetno, stvari se popravljajo, čistijo...spreminjajo brez velikega pompa. Vse je tako samoumevno. Da župnik vleče stvari naprej bi bilo še razumljivo, ampak, da se ljudje sami spomnijo kaj postoriti?!

V krajevni skupnosti so se zadnje čase menda bolj omejili na urejanje pokopališča, kot je slišati (kakšni dve sezoni, bi človek rekel). Drugače pa zadeve stagnirajo kot bi prirasle k tlom.

Gasilci nekako počivajo po res plodovitem in napornem letu. V društvu invalidov se je pa nekaj časa kresalo in pihalo od jeze, spominjalo na izbruh vulkana, ampak je potem kar naenkrat vse potihnilo. Bomo še malo poizvedeli, kaj se dogaja na skrivnostnih "omejenih" občnih zborih.

Joj, pa na našo opevano sekto Sai bab bi skoraj pozabila. Tu pa so govorice tako neverjetne, da jih moram prej še malo preveriti. Pričakujte kaj zelo zelo zanimivega.

Saška

HMEZAD BANKA

AGENCIJA ŠENTJUR PRI CELJU

ZA PRAVNE OSEBE:

- konkurenčni pogoji za kredite in garancije:
- * izhodiščna obr. mera za kratkoročne kredite od $T + 6,7\%$ do $T + 8,3\%$
- * izhodiščna obr. mera za dolgoročne kredite do $T + 8,5\%$ do $T + 10\%$

PRAVNE OSEBE IN OBRTNIKI

ZA OBČANE:

- konkurenčne obrestne mere za vezane vloge z revalorizacijsko ali valutno klavzulo (z mesečnim pripisom ali izplačilom obresti)
- ugodni pogoji za kratkoročne in dolgoročne kredite (gotovinske ali dokumentarne)

OBČANI

ZA OBRTNIKE:

- konkurenčni pogoji za kredite in garancije:
- * izhodiščna obr. mera za kratkoročne kredite od $T + 7\%$ do $T + 10\%$
- * izhodiščna obr. mera za dolgoročne kredite do $T + 7,5\%$ do $T + 8,5\%$
- * limit na ŽR $T + 10\%$

ZA KMETE:

- kratkoročni krediti z regresirano obrestno mero (za nabavo pitancev, za nakup semen ...)
- dolgoročni krediti z regresirano obrestno mero (investicijski krediti)

ZA VSE:

RENTNO VARČEVANJE

Primer: Po $19 + 1$ letu rentnega varčevanja po 10.000,00 SIT na mesec lahko prejmete 4.979.073,00 SIT v enkratnem znesku ali v 5 letih po 98.087,00 SIT na mesec, ali v 10 letih po 57.261,00 SIT na mesec ali v 20 letih po 37.962,00 SIT na mesec.
V izračunih je upoštevana letna obrestna mera $r = 7,0\%$, T ni upoštevan. Rezultat tolarskega varčevanja bo višji, saj v dejanskem obračunu upoštevamo veljavno mesečno obrestno mero.

Informacije:

Agencija Šentjur pri Celju, telefon 063 / 743-156

ZA VAŠ DENAR IN NAŠ UGLED GRE

Ustanovitev SDZ

(2. nadaljevanje)

Posledice tega so se pokazale kasneje, saj SDZ na občinski ravni ni nikoli uspela ustvariti svoje identitete. Na volitvah smo zmagali v imenu Demosa in ko je razpadel Demos, je za SDZ ostalo bore malo. Nadaljna usoda stranke na občinski ravni je bila klavrna; ni in ni se mogla izviti iz začetnih težav. Število članov praviloma ni nikoli preseglo štirih desetih, pa še od teh se jih več kot polovica ni odzivala na razne strankarske aktivnosti. Že pol leta po ustanovitvi, bilo je to že v času, ko smo imeli novo občinsko oblast, je kazalo na določen napredek, a so vsi upi kmalu splavali po vodi. Že junija 1990 sem z namenom, da stranki vdihnemo nove ideje in v vodstvo vključimo nove ljudi, sklical letni zbor stranke, ki pa ni uspel preseči notranje ujetosti. Na tem zboru so se pojavila prva resnejša razhajanja z Zabukovškom, ki so kasneje rasla iz meseca v mesec ter še bolj redčila že tako redko članstvo. Že od vsega začetka smo imeli tudi težave z ljudmi, ki so bili izvoljeni na Demosovi listi, saj le ti niso čutili nobene pripadnosti niti SDZ niti katerikoli stranki. Nikoli nam jih ni uspelo vključiti v življenje in delo stranke, kar je seveda pomenilo, da so v skupščini delovali kot prosti strelci, stranka pa je postajala vse bolj suha veja na drevesu demokracije. Zanimiv je bil izgovor, ki sem ga večkrat slišal: bili so pač za demokratični preobrat, ne pa za vnovično podrejanje strankarskim hierarhijam po partijskem vzoru.

Volitve '90

Prve demokratične povojne volitve v Sloveniji so bile dokaj zapleten in zahteven projekt. Ob množici raznih kandidatov, različnih strank in tudi posameznikov je vse kazalo, da se vsaj neuki volivci sploh ne bodo znašli. Na koncu se je vendarle pokazalo, da sploh niso bile tako zapletene, da večina volivcev ne bi uspela voliti svoje opcije.

Težko pa je bilo strankam, vsaj novonastalim, torej tudi SDZ. Zaradi začetniških organizacijskih težav v sami stranki se na volitve sploh nismo uspeli primerno pripraviti. Krščanski demokrati so se celo formirali šele 14 dni pred volitvami. Zato se je dogajalo, da smo zamudili vrsto pomembnih kandidatur, ali pa smo kandidirali takorekoč na slepo. Zaradi pomanjkanja kadrov smo dali na liste vsakogar, ki je pokazal določeno stopnjo simpatij do našega početja in se je bil pripravljen izpostaviti na naši kandidatni listi. Vse volilne aktivnosti za nove stranke je vodil tako imenovani volilni štab Demosa, to pa smo dejansko bili štirje ljudje: Simon Zdolšek (SKD), Ivan Pevec (SKZ) ter midva z Zabukovškom. Bili smo takorekoč goli in bosi, brez denarja, prostorov, administracije itd. in kar je še najhujše - brez slehernih organizacijskih in političnih izkušenj. Nihče iz tako imenovanega volilnega štaba Demosa se doslej ni nikoli ukvarjal s politiko. Jaz sem bil dežurni "pisatelj" in sem ustvarjal razne programe, pozive in podobno, Zdolšek, ki je že imel računalnik in okrog sebe pa tudi že skupinico zagnanih mladih krščanskih demokratov, je bil "operativec",

Zabukovšek pa se je izkazal za najodločnejšega in najradikalnejšega razpravljalca na vseh mogočih sestankih in shodih. Pevec je predstavljal le vezni člen s SKZ, ki je edina imela postavljeno člansko in organizacijsko strukturo. Ne vem sicer, kako so se na volitve pripravljali v konkurenčnih vladajočih strankah (SDP, SZDL, ZSMS), nam se je vsekakor zdelo, da jim je mnogo mnogo lažje kot nam.

Pri volilnih pripravah smo največ pozornosti polagali na državni del volitev, to je na volitve članov predsedstva Republike Slovenije, še bolj izrazito na volitve predsednika predsedstva, precej manj pa na volitve delegatov v zbor republiške skupščine. Na večinske volitve poslancev v Zbor občin smo se še pripravili, skoraj povsem pa smo zanemarili proporcionalni del volitev, to je volitve poslancev v družbeno politični zbor republiške skupščine in v zbor združenega dela. Podobno napako smo napravili tudi pri pripravah na občinske volitve. Kot Demos smo štartali skoraj izključno le na družbeno politični zbor (DPZ) občinske skupščine, zbor krajevnih skupnosti (ZKS) in zbor združenega dela (ZZD), ki sta sicer povsem enakopravna družbeno političnemu zboru, pa smo spet preveč izpustili iz rok.

Organizacijsko in finančno je bil Demos takorekoč na psu. Izvršni svet SO Šentjur nam je sicer namenil nekaj finančne pomoči (mislim, da je bilo 4000 din), ki pa je kaj kmalu pošla. Pomoči od domačih podjetnikov, ki smo se je nadejali, ni bilo prav veliko. Častne izjeme med njimi so bili Vinko Artnak, Alojz Lah in Martin Hajnšek, ki so nam pomagali z denarjem (po 1000 din), ter g. Kandorfer, ki nam je brezplačno natisnil nekaj plakatov. Manjkalo pa nam ni zagnanosti. Organizirali smo predvolilne shode, hodili na zборе volivcev, na strankarske inštrukcije v Ljubljano, iskali kandidate, vlagali kandidature, lepili plakate, neutrudno pisali zveneče politične programe in sploh bili "deklica za vse". Vse smo seveda počeli na svoje stroške, iz nekega nenavadnega veselja, kako jo zagosti naši oblasti.

(se nadaljuje)

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC
 Šibenik 7, 3230 Šentjur
 Tel.: 740-400, 740-125
 mobil: 041 617 947

V mesecu novembru

AKCIJSKE CENE

RAČUNALNIKOV PENTIUM 200Mhz

Najdete nas v novih prostorih na tržnici!

Vljudno vabljeno!

Kmetijska zadruga Ponikva 1950 - 1960

(2. nadaljevanje)

Ti tečaji so bili nekaj posebnega. Skrajno neprilagodljivi slušatelji so namučili tako direktorja šole Adolfa Cizeja kot tudi natakharje po šentjurskih gostilnah, kjer so posedali cele noči. Prave koristi od njih gotovo ni bilo. Poslovodja KZ iz Podčetrčka je na primer povsem resno sprovciral ing. Faniko Jugovič, da se cepi paradižnik na krompir in daje dvojni pridelek.

Poslovodja centralne poslovalnice (v Ošlakovi hiši) je skupaj z domačinom Maksom Drobnakom preprodajal betonsko železo iz železarne Štore, ki je bilo iskano po vsej Jugoslaviji. Zadrugi je posel lepo cvetel, dokler se v posle ni vtaknila UJV iz Celja. Proti obema akterjema in Zadrugi je bil uveden kazenski postopek. Poslovodja Stane Marolt je zapustil poslovodstvo, poslovalnico pa je prevzela Amalija Šporer.

Na sodišču pa se je znašel tudi poslovodja trgovine pri železniški postaji Vinko Jagodič zaradi pribitka k običajni marži k ceni masti in petroleja. Na procesu na Okrajnem sodišču v Celju so bili kaznovani: Zadruga s plačilom 238 000 dinarjev neopravičeno zaračunane marže, upravnik zadruga in poslovodja pa s po 7000 in 4000 dinarji. Dohodek 8 milijonov din od prodanega železa je ostal Zadrugi. Izrek sodbe "v imenu ljudstva" so v pričakovanju, da je dokončen (kar je tudi bil) potrdili pri Turški mački.

Zadruga je leta 1956 odkupila še drugi del Ošlakove hiše in pridobila dodatne skladiščne prostore. Stanovalci so se izselili, uprava pa se je preselila v nadstropje. Ob koncu leta 1956 je bila otvoritev prenovljene trgovine. Predsednik okrajne zadruga zveze Franjo Lubej, je ocenil, da je najlepše urejena zadruga trgovina v vsem celjskem okraju in je čestital novemu poslovodji Vinku Jagodiču.

Poslovanje se po kazenskih pregonih ni za dolgo umirilo. V občini so začeli z akcijo, da se splošna trgovina izloči iz zadruga dejavnosti. Predsednik občine je ob tej priložnosti dejal, da zadruga delavci ne bodo prodajali divke in germa. Poslovalnico pri postaji so zaprli, Centralna poslovalnica pa je postala trgovina z reprodukcijskim materialom. Splošna trgovina se je preselila v prostore Leskovarjeve trgovine.

Leta 1958 je splošna trgovinska dejavnost v zadrugi prenehala.

KZ Ponikva je bila vključena tudi v preskrbo velike slovesnosti ob prihodu Tita na Ostrožno. Na odrejeno mesto so postavili v stojnico predelano traktorsko prikolico, kjer so poskušali prodajati svoje vino. Toda na predvečer slavlja je bila prepovedana prodaja alkoholnih pijač. Uspeli so prodati le manjšo količino vina, ki so ga v strahu pred kontrolo polnili kar v koktine steklenice.

Zaposleni v zadruga trgovinah skozi desetletje: Centralna poslovalnica - poslovodje: Marija Koren, Stane Marolt in Vinko Jagodič. Pomočniki: Malčka Šporer - Esih, Majda Rečnik - Vrečko, Antonija Leskovar in Rozika Slatinšek. Vajenci: Breda Hlastec, Ivan Čremožnik in Darinka Janša.

Poslovalnica pri postaji - poslovodje: Vinko Jagodič, Drago Orešnik. Vajenka: Anica Kolar.

Lipoglav - poslovodje: Herman Berdnik, Cilka Petek - Ivanšek. Vsem poslovalnicam je bil skupen fizični delavec Franc Mlakar - Frenča.

Organizirana kmetijska proizvodnja in odkup

Okrajna zadruga zveza je pripravljala letni in srednjeročni program proizvodnje in odredila zadrugam delež zasetja obdelovalnih površin za pogodbeno sodelovanje s kmeti. Pogodbe so sklepali za proizvodnjo žita, krompirja ter za travne površine in živino. V akcijo sklepanja pogodb so bili poslani kot pomoč zadruga delavcem delavci iz zadruga zveze. Kmetje so jih sprejemali z neazupanjem in njihova prizadevanja so ostala brez učinka. Na sedež zadruga so se vračali nezadovoljni in polni očitkov na račun konzervativnosti in apolitičnosti kmetov. Nasprotno pa so domači zadruga uslužbenci večinoma bili uspešni in so zadostili zahtevam okrajnega in kasneje občinskega plana. Po ustanovitvi občine Šentjur leta 1955 so bili pri tem deču nekateri občinski uslužbenci in strokovni kadri s Kmetijske šole pri kmetih prav dobro sprejeti. Ker je bila nabava gnojil in nekaterih zaščitnih sredstev kontingentirana in strogo vezana na pogodbene količine kmetijskih pridelkov, navadno ni bilo težav s sklepanjem pogodb.

Z ozirom na tradicijo hmeljarstva v bližni Savinjski dolini je okraj Celje pričel forsirati nasade hmelja tudi na druga področja. Hmelj, ki je bil dobro izvozno blago in vir deviz za državo, je bil še posebno zanimiv, ker je bil nanj mimo republiške zakonodaje z okrajnim odlokom odrejen poseben okrajni davek. Akcija ni obšla tudi zadruga na Ponikvi. Kmetje so se pogodbeno vezali z do pol hektara površin in je tako bilo v hmeljarstvo vključena večina pomembnejših kmetij, od katerih se le redke imele nekaj izkušenj s hmeljem (Masten iz Hotunja, Goleš iz Podgaja, Čremožnik iz Slatine in še nekateri). Skupaj je bilo postavljenih 26 hektarov hmeljskih žičnic (hmeljevke so bile že preteklost), dodatno pa še 5 hektarov in sušilnica na Kmetijskem posestvu Slom.

Sledila je akcija gradnje hmeljskih sušilnic. Projekte je pripravila okrajna zadruga zveza, ki je tudi pripeljala gradbeno skupino, sestavljeno pretežno iz delavcev iz hrvaškega Zagorja, zadruga je uredila odkup zemljišča od Fanike Brglez in Karla Pepelnaka in delo je steklo. Prvo in edino elektrodvigalo je montiral udomačeni Ponkovičan Ivan Žohar.

Pri sušenju je kmalu prišlo do težav. Delo je bilo sezonsko in je pri njem prihajalo do časovnih stisk in nejevolje. Hmelj so večkrat slabo posušili, zaradi česar je imel tudi slabšo odkupno ceno. Najbolj prizadevni so naslednja leta vozili hmelj v sušilnice na Sele, v Šentjur in Dramlje. Hmelj je bilo treba obvezno prodati žalskemu hmeljarskemu inštitutu. Ke je eno leto KZ Laško organizirala ilegalno prodajo preko Sotle (za Vojvodino), so bili tamkajšnji občinski funkcionarji klicani na politično odgovornost, upravnik KZ Laško pa je bil s strani okraja politično diskvalificiran.

(se nadaljuje)

S Poti po Turčiji

O PREPOVEDANEM ČAJU, LUBENICAH IN FIKUSIH

2. nadaljevanje

Kje smo že ostali zadnjič? Se mi zdi, da v džamiji. No, tako nekako smo se štiri dekleta z Rudijem na čelu vtihotapila v čisto ta pravo islamsko mošejo. Saj ne, da bi nas kdo vsaj čudno gledal ali zganjal kakšne druge oblike protestiranja. Ampak že to, da smo počele točno tisto, kar so nam nekoč v šoli rekli, da se ne sme, nam je zbuvalo občutek slabe vesti in nas seveda naravnost vleklo naprej.

Lepo smo sedle na tla in si v mislih predstavljale Turke, kako petkrat na dan padajo z obrazi na zelene preproge z arabsko molitvijo Alahu na ustnicah. In ravno ko sem se zabavala z mislijo kako bi teta Mici eksplodirala, če bi me videla v tistem trenutku, me je Rudi (se pravi naš vodič gospod Mestinsk) opozoril, da bi morale kot ženske klečati za moškim. Ne bodi lena se seveda pomaknem za deset centimetrov nazaj ... on pa nam pokaže na zadnjem koncu, pri vratih trikrat tri metre veliko ograjeno stajo! Aja?! Bojda je to zato, da turškim gospodom ne pade koncentracija ob kakih neprimernih mislih. Saj ne, da kuham kake osebne zamere do Turkov. ampak res me je odneslo ven!.

Če se vam bo kdaj zdelo, da smo Slovenci že vsak pajzel spremenili v gostilno, točilnico oz kakor že te življensko pomembne ustanove imenujemo, se spomnite, da je v Turčiji približno isto, če ne še huje.

Seveda smo enostavno morale videti eno tako čajnico (v Turčiji je čaj nekaj takega kot pri nas pivo) od znotraj. Sledile smo Rudiju, ki je vstopil v sicer ne najbolj ugledno stavbo (pa kaj bi to, ko pa so vse take). Bilo je podobno kaki zanikrni gostilni iz drugorazrednih filmov, le da je v njej kar rojilo. Polna čajnica starih in mladih gospodov, ki se gredo družabne igre in razpravljajo kot bi jih kdo naprosil. Od kod hudirja jim čas, da cele dneve prečepijo v teh luknjah! Sedemo za edino prazno mizo v

kotu in vse štiri se rahlo negotovo spogledamo. Rudi je sicer mislil, da se zmrdujemo nad lokalom, a je bil bolj strah pred možnostjo, da bi nam puncam pokazali vrata. V celi sobi, ki ni bila niti majhna, niti prazna, ni bilo niti ene same, samcate gospe. Še natararja se je šel nek smrkavec. Rudi nam je pojasnil, da je ženskam vstop prepovedan. Tega sicer ne predpisuje noben zakon, a če bi si katera le drznila prelomiti nepisano pravilo, bi verjetno imela dolg in intenziven "pogovor" s svojim možem.

No, ja. Malce so res utihnili, ko smo vstopili, ampak ker nobena od deklet ni bila tako ali drugače vezana na turškega soproga nismo bile dolgo zanimive. Spet je deset častitljivih gospodov za vsako mizo posebej hkrati odprlo usta in nadaljevalo svoj monolog. Bla, bla, bla, me res zanima kdo je pogruntal, da so ženske čenče. V Turčiji sem ugotovila, da to ne drži.

Rudi je naročil pet čajev. Ta pravih. Za turistične pogruntavščine in kaprice mladih frkelj a la jabolčni čaj namreč še niso slišali. Mislim, da tako kot ne maram kave, tudi od te zadeve ne bom postala odvisna. Še dolgo potem mi je ostal nek nedoločen okus, ne ravno nagravljen...bolj nenavaden. In ko sem pomislila, da je pet čajev stalo 75 tolarjev, mi je postal skoraj prijeten. Pa ne, da bi imela kake savinjske korenine!

Rudi je bil prepričan, da ne smemo domov, ne da bi videle pravo turško tržnico. Po pravici povedano, tudi nam se je zdelo za malo, da bi to zgrešile. In smo jo našli. Urejena je bila skoraj tako kot kak sodoben nakupovalni center. Ena ulica za zelenjavo, druga ulica za blago in preproge, tretja za plastiko! in tako dalje. Meni se je sicer zdelo, da je zanimanje za plastiko približno tako, kot če bi v šentjurski Blagovnici ponujali zavojčke kaviarja po deset jurjev. Nikakršno torej.

Potem smo se seveda ustavili pri cunjah, saj smo bila dekleta vendar v večini! No, zdaj mi je točno jasno, kje nakupujejo ti krjavljji, ki potem bojda skoraj zastoj delijo te zadeve v madžarskem Lentiju! Škoda, da ni Turčija malo bližje...pravzaprav hvala Bogu.

No, potem smo se zapičili v preproge - poleg zelenjave ena redkih stvari, ki jih ne ponaredijo. Rudi nam je razložil, kaj naredi eno tako preprogo dragoceno in koliko dela je v čisto ta pravi turški preprogi. Še en nasvet; če boste kdaj kupovali preproge (v Turčiji namreč), vzemite s seboj strokovnjaka. Barantajte, ampak za božjo voljo ne zmrdujte se nad ceno.

Ko smo že ravno pri barantanju. To je tudi lekcija, ki je ne smete zamuditi!

Samo meni se teorija in praksa nekako nista skladali. Petstokrat sem že prebrala, kako to zgleda. Rudi nam je čisto jasno še enkrat razložil. Ampak... kaj ko sem že v osnovi narobe razmišljala. Stvari so že itak pol cenejše kot pri nas, ljudje so trikrat bolj ubogi, jaz jim naj pa še zbijam ceno. Ampak, če nočeš izpasti teslo, enostavno moraš barantati. Na koncu mi je zadeva postala sila vseč in z veseljem bi jo prakticirala tudi v kaki bolj domači trgovini. A kaj morem. Če so v kaki šentjurski trgovini slučajno že prijazni, pa za hece niso skoraj nikjer.

Seveda nismo mogle mimo zelenjavnega oddelka oz. ulice. Prava paša za oči, vam rečem. Kupile smo grozdje, ampak tisto, kar mi je res ostalo v spominu, so bile pa lubenice. Levo, desno, povsod jih je ogromno (v mislih imam prikolice in prikolice...). Na poti nazaj pa nekako nismo mogle mimo pekarne. Izgledala je tako domače in že iz sentimentalnih razlogov smo morale vstopiti. V osnovi imajo dve vrsti kruha - slanega in neslanega. Tepke smo seveda izbrale slednjega. Na napakah se učimo!

Saj res! Poznate sobne rastlinice, imenovane fikus? No, če si z njo zelo zelo prijazen, jo zalivaš po urniku, je nikoli ne prestavljaš, nikoli ne jeziš, ne zanemaraš, se z njo veliko pogovarjaš, ti zraste tam nekje...do nosu. Ne vem, če si predstavljate, ampak mene je skoraj kap, ko sem se v Turčiji skoraj zaletela v hrastu podobno drevo in ugotovila, da gre za... eno in isto stvar!

(se nadaljuje)

Saška Teržan

Vsakdanja zgodba

(nadaljevanje)

Včeraj, preden so nepričakovano odšli K., A. in A. proti Ljubljani, sem vse pospravila in razkošje blage urejenosti (sovražim videz sterilnosti) me je razveseljevalo. Občutek najinega doma, pravzaprav bolj mojega, je lebdel v zraku, K. mi je pomagala posuti stene z najinimi ljubeznimi in zametki še neraziskanih globin.

Na omari je čakal velik kup kartic z morskimi motivi in našim skupnim izvirnim pisanjem. Obljubili sva, da jih odpošljeva še danes. Dve od njih sta za M., od mene in od A.. Le bežno se spominjam, kako v resnici izgleda, hitro pa si lahko prislikam njegov pogled in nasmeh. Spoznala sem ga pred nekaj dnevi, ko je prišel z A. in K. in nekim računalniškim genijem k Tromostovju v Ljubljani, od tam pa smo šli na pivo v bližnji lokal na prostem. Skupaj smo bili morda eno uro; premalo, da bi me mogel očarati, to je težko, kadar nisem osredotočena. Vendar mi je všeč. To vem zdaj, ko njegov nasmeh nikakor ne zamre v mojem spominu in si še naprej izmišljam neko zgodbo.

Nisva šli teč, kot sicer vsako jutro, za kaj takega sva bili ta trenutek preleni. Malce sva tudi pogrešali zavest, da naju bo ob prihodu pričakal njegov zajtrk. Vsaj jaz. Mislim, da tudi K.. Ostalo je brez besed, vedela sem, da se moram imeti krasno brez tega. To je bolezen. Ljudem ob slovesu prijateljev ne bi smel ostati oblak grenkosti nad glavo in ne občutek nedokončnosti; spregledali bi sonce.

Trgovina se zapre ob enajstih in odpre spet ob šestih popoldne. Včeraj smo vse pojedli. Skoraj sem se že odločila za napol prisilni post, vendar mi je njena slastna kava preveč zadišala in sočna jabolka so vabila v ugriz. K. je prelistavala včerašnje Delo, sama sem se mučila z nemško varianto Cosmopolitana. In slednjič obupala. Nemščina mi ne gre, tudi zveni mi grozno, v šoli se mi je zdela potrata časa. Škoda. Tako se ne morem pohvaliti z dvema tekočima tujima jezika. K. je bila zlata; stavek za stavkom je prevajala in jaz sem z velikimi očmi požirala besede iz njenih ust in obraza, zgodbo o prvem ljubezenskem romanu Ethana Hawka, božanskega igralca in moškega, ki bi ga mogla čarobno oboževati. Le da sta v tem primeru prostor in čas, predvsem prostor, vse preveč resnična. Kot bi bil hobi človeštva postavljanje omejitev, čisto splošno. Zaljubljena sem v ta film: neverjetno imponantna zgodba o Američanu (Ethan Hawk) in Francozinji (Julie Delpy), ki se srečata na vlaku iz Budimpešte, ko on njo pregovori, da skupaj izstopita na Dunaju, in tam preživita edino skupno noč. Potepata se po mestu, dialogi intenzivno preraščajo v občuteneje drug drugega, sebe, ljubezni, in potem proti neizbežnemu koncu alternirata strah pred jutrom in srečo tega trenutka. Prelepo

jutro, odhod vsakega na svoj konec sveta. Spet prostor. Zdi se mi prekleto romantično vse skupaj, vendar nikakor klišejsko, le pretanjeno gibajoče med mogočim in dejanskostjo izvirne različnosti. Torej, napisal je roman, star je 25 let, lep je, in s K. sva odločeni, da si to knjigo priskrbiva. Najbrž bova prosili Tobyja, da nama jo pošlje, to je najin poletni prijatelj iz Londona, ki sva ga spoznali avgusta med potepanjem po Ljubljani.

Bil je že popoldan, nebo je postajalo slika brez okvirja, ki bi me obešena na steni težko očarala; tako prelepa, a premalo resnična. Zahodi so tu pač takšni. Ne moreš odvrniti pogleda, žal mi je celo trenutka, ko pomežiknem z očmi. Človek se nikoli noče posloviti od lepote. Ne more se in mora se in vse ostalo...Kako hudiča so mogli kar naenkrat odpotovati? A. in K., njima res ni bilo treba, A. pa je na bolniški in ima fizioterapijo. Prijateljici nisem mogla razumeti. Ko sta me prepričevali, kako krasno smo se imeli in kako zdaj res morata iti, sem razmišljala, da pravzaprav ni razloga za obup, mogoče nisem razumela, vendar močnejših čustev nisem nameravala vmešavati. Tu je moje življenje, tu živi moja narava, hotela sem samo deliti torto z njimi in zdaj se počutim, kot da so mi naredili uslugo, ko so jo poskusili. Toda zdaj so že siti in ne morejo več. Ironično.

Torej so odšli. Izza hiše ni več slišati odbijanja ping pong žogice, nihče ne kriči, A. ne teka za nami po hišici s kamero, da bi nas posnel v vseh možnih zanimivih in kočljivih položajih. Sploh ni več tako grozno razmetano. Sploh ni več tako.

S K. sva tako povezani, da to večina ljudi ne bi mogla razumeti. Skupaj imava oči treh barv (K. ima eno modro in eno zeleno, res) in vse so otroci, ki se zibajo na najinem čolnu, opazujejo svojo pot v viharjih in brezvetrih... Čoln je dovolj velik za obe. Pogled na horizonte je veličasten.

Šli sva na sprehod ob obali, morje je bilo mirno, tišina skoraj čista, razen osamljenih galebkih klicev. Tudi ti so spominjali na brezglasno umiranje. Zaželela sem si postati in ostati svobodna, kot Jonatan Livingston Galeb. Razpreš roke, globoko vdihneš, zapreš oči... Trenutek neopredeljivosti. S K. sva mladi in lepi, vendar z vsakim korakom, z vsako mislijo bliže smrti. Minevanje nikoli ne mine. Oktober bo. Prvič v življenju bom videla umirati poletje na otoku, vedela bom, da je pozimi tu zima in ne bo mi treba pogrešati nečesa, česar ni.

Eva Kovač

KK Kemoplast - nov trener za novo upanje

Po četrtem zaporednem porazu Kemoplasta se je uprava odločila za radikalno potezo: takoj po porazu s Triglavom je odslovila trenerja Jeriča, s katerim je ekipa v zadnjih dveh letih dosegla največje uspehe v zgodovini šentjurske košarke. Rudi Jerič, 50 - letni Celjan, je po odstavitvi povedal: "Želel sem ostati na čelu moštva, saj sem bil prepričan, da se nam bo uspelo rešiti pred izpadom iz 1B lige. Razočaran sem nad vodilnimi v klubu, ki si niso dali dopovedati, da s takšno ekipo kot jo imamo, na kaj več kot na obstanek v ligi ne moremo računati. Oni pa so vseskozi sanjali o boju za vrh lestvice. S klubom imam še nekaj nerazčiščenih računov, kljub temu pa svojemu nasledniku želim veliko uspehov."

Jerič je torej odšel, težko pa je reči, da je vsa krivda na njegovi strani. Nestrokovnosti mu verjetno ni mogoče očitati, res pa je, da ni znal motivirati igralcev. Tako na tekmah kot na treningih so delovali zaspano in brezvoljno. V klubu so jih udarili po žepu in dokler ne pridejo v sredino lestvice, bodo dobivali 70 odstotne plače.

Kaj lahko stori novi trener? 29 - letni Igor Pučko, nekdanji odlični košarkar Celja, tudi reprezentant mlade ekipe nekdanje Jugoslavije, ki ga je ustavila bolezen srca, je torej pristal v Šentjurju.

"Dolgo sem okleval ali naj se odločim za to odgovorno nalogo. Trenerja Jeriča, ki je bil vseskozi moj mentor, spoštujem in si štejem v čast, da lahko nadaljujem njegovo delo. Trudil se bom pripeljati ekipo v varnejše vode in dati priložnost mlajšim igralcem, seveda le tistim, ki bodo pripravljeni dati vse od sebe. Več pozornosti bo treba posvetiti domačim igralcem, kajti le ti polnijo dvorano. Končno pa lahko rečem, da sem tudi jaz Šentjurčan, saj moja mati dela in živi v Šentjurju."

Pučko, sicer uslužbenec sodišča v Celju, še nima licence, zato uradno ekipo vodi trener mlade ekipe Kemoplasta Tomo Golob.

Z dveh gostovanj v 5. in 7. kolu so se kemoplastovci sicer vrnili domov poraženi, toda v igri je že opazen napredek. V Hrastniku so večji del tekme vodili, a jim je na koncu zmanjkalo moči in zbranosti. Podobno je bilo tudi na gostovanju pri vodilni Loka kavi. Prvo zmago je šentjursko občinstvo videlo v tekmi proti ljubljanski Iliriji, ko je s 37 točkami zablestel David Čop.

Po derbiju s Cometom Šentjurčani odhajajo na dve težki gostovanji v Litijo in Radovljico, v zadnjem kolu, 13. decembra ob 19. uri, pa se bodo pomerili z Ježico. Seveda upajo tudi na pomoč s tribun.

Zadnja vest

Kemoplastovci so v lokalnem derbiju, v dobrem gledalskem vzdušju, tesno (85:80) premagali Comet iz Slovenskih Konjic. V razburljivi končnici sta se najbolj izkazala Urbanija in Čop.

Luka Hvalc

Nogometaši zadovoljni z jesenskim delom prvenstva

V nedeljo, 16. novembra, se je z regionalnim derbijem med Šmartnim in Šentjurjem zaključil prvi del prvenstva v 2. SNL. Šentjurčani z rezultatom in igro niso bili najbolj zadovoljni, saj jim je v drugem času spet pošla sapa in v prvem polčasu priigrana prednost enega gola je na koncu splavala po vodi. Glede na pokazano igro je neodločen izid bil tudi še najbolj pravičen. Po petnajstih krogih se tako nogometaši odpravljajo na zimski počitek; Šentjurčani bodo prezimili na dokaj ugodnem 6. klinu lestvice. Ta uvrstitev je lep uspeh za ekipo trenerja Janka Benčine, ki je imel zaradi poškodb in kazni vso sezono težave s sestavo prvega moštva. Ko se je proti koncu jesenskega dela prvenstva ekipa kompletirala, so prišli tudi rezultati. Zadnjih sedem krogov Šentjurčani niso okusili grenkobe poraza. Razveseljivo je tudi, da so nekateri mladi domači igralci (Poštrak, Gorenak) utrdili svoje mesto v prvem moštvu in v njem tudi solidno opravili zaupano jim delo.

Kdo je bil dober, najboljši? V obrambi vsekakor Žilnik do odhoda iz ekipe in Pašali]. Na sredini je presenetil novinec Štor, v napadu pa je bil vedno najnevarnejši Valek. Najboljši strelec, s štirimi zadetki, je bil Šoštar, čeprav je bil dolgo poškodovan.

Še uspešnejše so bile mlajše selekcije. Kadeti in mladinci so v svojih skupinah osvojili prvi mesti, nekoliko slabše pa je šlo mlajšim in starejšim dečkom.

Pri oceni sezone ne morem mimo gledalcev. Teh na igrišče ni in ni. Kot kaže, bo na štadionu kmalu več ljudi na igrišču kot na tribunah. Pa še tisti, ki pridejo, ne morejo iz svoje kože in bolj ali manj tiho, ali pa z jeznimi klici v stilu "Fuj sudija" spremljajo dogajanja na igrišču. Pravega veselja in organiziranega navijanja v Šentjurju pač ne boste doživeli. Očitno Šentjurčanov uspehi njihovega moštva, ki je trenutno na 16. mestu v državi, ne morejo očarati. Škoda, kajti malo je športov, kjer bi bili v državnem merilu tako visoko uvrščeni.

Luka Hvalc

Plahuta povečal vodstvo

Oktoberski hitropotezni turnir je bil zelo zanimiv. Izredno izenačene borbe z veliko presenetljivih izidov so na koncu privedle do treh zmagovalcev. Prvo mesto so si s petimi osvojenimi točkami razdelili Drobne, Plahuta in Jazbinšek. Biščan jih je zbral 3.5, Gazvoda 3 itd. V skupnem seštevku za letnega prvaka vodi Plahuta z 41 točkami pred Gazvodo in Kolmanom s 37.5, Jazbinškom z 29, Drobnetom 26.5 itd. Plahuta je povečal vodstvo, Gazvoda ujel Kolmana. Do konca sta še dve koli.

F.G.

Zupančič in Osetova v državni reprezentanci

Mlada atleta AK TrgoHlad Nataša Oset in Jaka Zupančič sta se na osnovi letošnjih rezultatov uvrstila v državno pionirsko reprezentanco. Nastopila sta na troboju Hrvaška - Slovenija - Madžarska v Budimpešti in osvojila v teku na 2000 m oziroma 3000 m peti mesti.

V.A.

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 54

KALJ	IZUMITELJ THOMAS ALVA	KITAJSKO MACAO	PRITISK	SPOMIN V RAČUNAL	GOSPODAR. RAZSTAVIŠČE	KISIK	VELIK KUŠČAR	DESNi PRITOK ZAHODNE MORAVE	STADION V BUDIMPEŠTI	ALUMINIJ
AMERIŠKA DENARNA ENOTA						KAJNOV BRAT				
						POKRAJINA V SLOVENIJI				
VERSKI POGLAVAR MUSLIMANOV					SLADKOVOD. RIBA					ANGLEŠKA LADJA
					PISARNA					
SEKANJE				POPRAVLJ. UR					TONA	
				ZAČETEK LIT. DELA					ZOLAJEV ROMAN	
OSEBNI ZAIMEK				RADIOAKT. KOVINA				NACE ISKRA		
ANITA KOLEŠA				ŽABJA OKONČINA				ZNAČILNOST NOČI		
		DODATEK V KRUHU					ZMIKAVT			
		MOKRA ZEMLJA					VOJ. LUKA V SPLITU			
	ČOLN. LADJA					REKA V RUSIJI				
	PREČNIK					ZVITEK				
LAKOTA					LITERARNO DELO					
ILOVICA					ALKOHOL. PLJAČA					
				VELIK HRIB					ITALIJA	
				3,14					KRAJ PRI LJUBLJANI	
			ORODJARSKO ORODJE					IVAN CANKAR		
			VOLUMEN					METER		
							MARIO GALUNIČ			SESTAVIL: JOŽE MASTNAK- MARJAN

Nagrade za nagradno križanko št.53 podeljuje Cvetličarna Metka. Cvetlični aranžma - adventni venček dobijo Božena Arzenšek s Pešnice 12, Polona Senica s Planine in Marija Zidanšek iz Šentjurja.

Loka ponovno prva

V začetku novembra se je končalo prvenstvo v obeh ligah malega nogometa, ki ga je organiziralo in vodilo Društvo za mali nogomet Šentjur.

Tudi letos je tekmovanje potekalo v dveh kvalitetno različnih skupinah, skupno pa je igralo 20 ekip iz vse občine. Tekme so bile ob petkih in sobotah zvečer v šentjurskem športnem parku in so jih šentjurski gledalci dobro sprejeli. Splošna ugotovitev je, da je bila kakovost nogometa na zavidljivi ravni, bistveno pa se je popravila tudi disciplina igralcev. Prvak je ponovno ekipa Loka, ki je bila le enkrat poražena. Prijetno presenečenje je pripravila ekipa Marija Dobje, ki je kot novinec v prvi ligi v njej osvojila visoko tretje mesto. V prvo ligo so se letos uvrstile ekipe Slivnica in Dancing klub s Ponikve.

Lestvica 1. lige: Loka (24), Šentvid (18), Marija Dobje (18), Jakob (17), Dramlje (16), Makrokom (11), Mont paris (11), Mihci (7), Gremlini (6), Vodruž (0).

Najboljši strelci: Žafran (Loka) 14, Šmid (Šentvid) 13, Plevnik (Šentvid) 11.

2. liga: Slivnica (24), Dancing klub (20), Švedi (20), Nova vas (16), Panterji (14), Gamsi (13), Blagovna (10), Dobje (10), Kalobje (3) in Maratonik (0).

Najboljši strelci: Pahole (Dancing klub) 20 golov, Vodeb (Slivnica) 17 in Senica (Švedi) 13 golov.

Izbiramo športnika leta

Ker je bila lanska akcija izbire športnika leta kljub začetnim težavam vendarle dovolj odmevna, jo bomo letos ponovili. V sam sistem izbire ne bomo posegali. Športnika leta bodo izmed domačih športnikov, ki jih odlikujeta športna osebnost in tekmovalni uspehi v letu 1997, izbrali bralci ŠN. V naslednji številki bomo predstavili vse predlagane športnice in športnike, bralci pa boste zanje glasovali z izpolnjenimi glasovalnimi kuponi.

Pozivamo vsa društva, športne delavce in druge občane, da nam najkasneje do 15. decembra pošljejo svoje predloge za kandidate za športnika leta. Predlog naj obsega do 10 tipkanih vrstic teksta s predstavitvijo športnika in njegovih letošnjih dosežkov in fotografijo.

Uredništvo

Ivan Jug

Gasilci se ne dajo

Šentjurski gasilci, ki so na Ponikvi prevzeli štafeto Matere božje iz Fatime, so še enkrat potrdili že znano dejstvo, da ni organizirane sile, ki bi jih ukrivila: v ponkovski farni cerkvi so tudi pred samo Marijo iz Fatime ponosno obdržali svoja službena pokrivala na glavah.

Planina - mestna občina?

Šele zdaj se vidi, kako pravilno sta pred leti ravnala ravnatelj planinske šole g. Petelinšek in predsednik sveta KS g. Knez, ki sta najbolj zaslužna, da se športno igrišče ni selilo na zakotni travnik za šolo. Parkiranje pred šolo in zdravstvenim domom je postalo tako mestno živahno, da se bo trg Planina verjetno prav kmalu lahko okril z nazivom mesto. Mesta pa, to se ve, so tudi najmanj občine.

Lipa skrbi za zdravje

V Lipini trgovini na Ponikvi so za zdravje: prodajalka - kurjačica, ki teka od računalnika v klet nalagat v peč, se lepo fizično sprosti, primerno zimsko hladno trgovski lokal pa preprečuje nepotrebno pregrevanje kupcev in jih varuje pred prehladi.

Skrivnost je razjasnjena

V prejšnji številki ŠN omenjeno nenavadno utripanje reflektorjev v športni dvorani v Hruševcu je dobilo logično razlago: reflektorji naj bi nevsiljivo namigovali predsedniku KK Kemoplast g. Laporniku, da bi bil že čas, da klub poravnava svoje dolgove za uporabo telovadnice.

Vse za čisto okolje!

Predsednica Občinskega sveta gospa Osetova, ki je vneto zagovornica varstva okolja, bo po zaslugi noveletnega darila, ki so ji ga namenili sosedje, napravila velik korak naprej v svojih dolgoletnih ekoloških prizadevanjih. Kupili ji bodo - kanto za smeti.

Našli so krivca

Vse kaže, da se prizadevanja za iskanje krivca za nekajletne in več milijonov vredne sanacije strehe ponkovske šole bližajo koncu. Odgovornim je že povsem jasno, da je krivec samo eden - streha, ki ne mara opravljati svojega poslanstva tako kot se šika.

David in Golijat

Potem ko je Cestno podjetje Celje - regionalni asfaltni monopolist - ne da bi

trenilo z očesom letos povečalo cene asfaltnih uslug za okroglih 40%, je užaloščeni planinski Kovač, potem, ko je dobro preštudiral svetopisemsko zgodbo o Davidu in Golijatu, takoj krenil v inozemstvo, da si nabavi znamenito fračo. Vsi, ki še hodijo po makadamu, si želijo, da bi kolosa iz Celja čimprej zadel na pravo mesto!

Mene, mene pa ne mara nihče...

Predsedniški kandidati so se letos na daleč izoginili naši občini. Pošiljali so nam svoje slike, napisali, kako so oh in ah krasni, le občinske meje ni nihče prestopil. Še najbližje je prišel Bernik - na smetišče v Bukovžlaku. Naslednjega pol koraka v neznano šentjursko deželo ni več tvegala.

Oh, le kje so zlati časi našega Iveka, ki je imel srce tudi za nas!

Mi Slovenci vinca ne prodamo...

Šentjurska volilna komisija sporoča krajanom Nove vasi, ki niso uspeli najti skrivnostnega volučca "Tik-Tak", da volitev ne bo razveljavila. Pravi Slovenci - in le ti imajo resnično volivno pravico - pač dobro poznajo svojo gostilno.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 480

POSUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 16. URE, SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

- STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
- RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST STEKEL

-očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- FOTSENZIBILNA
- BIFOKALNA
- MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
- STANJŠANA
- PLASTIČNA
- SONČNA OČALA RAYBAN
- NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE, PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSILOR

- VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plačilo možno
na več čekov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

NOVO NA TRŽNICI ŠENTJUR

KOZMETIČNI SALON

Barbara

Barbara LAVRE - KOLAR s.p.
ing. kem. tehn. zdr. sod. klin.
kem. in biokem., kozmetik

TRŽNICA ŠENTJUR
TEL.: 063/740-330

Od 1. 12. 1997

vam nudim
storitve:

- nego obraza
- masažo telesa
- program za lajšanje bolečin hrbtenice in križa
- limfno drenažo
- program za terapijo ožilja
- shujševalni - anticelulitni program
- body wrapping
- aromaterapijo obraza in telesa
- refleksno masažo stopal
- pedikuro
- depilacijo, epilacijo
- solarij - ERGOLINE